

ਫੁਲ ਬੈਂਚ
ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਆਰ.ਪੀ. ਖੋਸਲਾ, ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਦੁਆ, ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਪੰਡਿਤ ਅਤੇ ਐਚ.ਆਰ. ਖੰਨਾ, ਜੇ.ਜੇ. ਦੇ
ਸਾਹਮਣੇ

ਚਾਹਤ ਖਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ
ਬਨਾਮ
ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ—ਜਵਾਬਦਾਤਾ

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 579 ਆਫ 1962।

ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੀਵੈਨਸ਼ਨ ਆਫ ਫ੍ਰੈਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ (1948 ਦਾ ਐਲ)—ਸੈਕਸ਼ਨ 36—“ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ”—ਦਾ ਮਤਲਬ—ਧਾਰਾ 36 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਕੀ 'ਸਕੀਮ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ-ਸੈਕਸ਼ਨ 36 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਰਡਰ— ਭਾਵੇਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ।

ਆਯੋਜਿਤ, ਬਹੁਮਤ ਦੁਆਰਾ (ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਆਰ. ਪੀ. ਖੋਸਲਾ, ਆਈ. ਡੀ. ਦੁਆ ਅਤੇ ਪੀ. ਸੀ. ਪੰਡਿਤ, ਜੇ. ਜੇ.; ਐਚ. ਆਰ. ਖੰਨਾ, ਜੇ. ਕੰਟਰਾ) — ਕਿ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੀਵੈਨਸ਼ਨ ਆਫ ਫ੍ਰੈਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1948 ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਦਾ ਸੰਦਰਭ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਅਜਿਹੀ ਸਮੱਗਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਉਹ ਸੈਟਿੰਗ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਧਾਰਾ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧਿਆਇ III ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੀ ਇਕਸੁਰਤਾ, ਅਜਿਹੀ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ' ਸਮੀਕਰਨ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸਟੇਟ ਵਿੱਚ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਇਕੱਤਰੀਕਰਨ) ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੇ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋਣ ਯੋਗ ਹੈ। ਸਕੀਮ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨਾਲ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੀ ਇਕਸੁਰਤਾ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਪੜਾਅ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਅਤੇ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ) ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਸੰਪੱਤੀ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਤੱਕ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 36 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਇਕੱਤਰੀਕਰਨ) ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਰਫ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ) ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸਕੀਮ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਕੀਮ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਾਰਾ 36 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਇਕੱਤਰੀਕਰਨ) ਦੁਆਰਾ ਸਕੀਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਹੈ ਅਤੇ ਸਕੀਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਐਕਟ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਅਧੀਨ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ; ਇਸ ਨੂੰ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਕਿਹਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਿਆਂਇਕ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਟਿਰਬਿਊਨਲ ਇੱਕ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਆਹ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ, ਇੱਕ ਕੇਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਅਤੇ ਉਹ ਹੈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨਪਾਲਿਕਾ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ

ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ, ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜਾ ਕ੍ਰਮ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ।

4 ਸਤੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦੁਰ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਕੇਸ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਾਣਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਆਰ.ਪੀ. ਖੋਸਲਾ, ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਦੁਆ, ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਪੰਡਿਤ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਐਚ.ਆਰ. ਖੰਨਾ ਦੇ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ 15 ਅਕਤੂਬਰ, 1965 ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ, ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

ਰੂਪ ਚੰਦ ਚੌਧਰੀ ਸੀ.ਐਮ.ਨਈਅਰ, ਐਮ.ਬੀ. ਸਿੰਘ, ਸੁਭਾਸ਼ ਚੰਦਰ ਅਤੇ ਵਿਨੋਦ ਸਾਗਰ ਅਗਰਵਾਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨਾਲ।

ਐਲ.ਡੀ. ਕੌਸ਼ਲ, ਸੀਨੀਅਰ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਪੀ.ਆਰ. ਜੈਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਆਰਡਰ

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ.—ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਗੁੜਗਾਉਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੀ ਤਹਿਸੀਲ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਝਿਰਕਾ ਦੇ ਪਿੰਡ ਗੁਲਾਲਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ 29 ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹਨ। ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੀਵੈਨਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਫਰੈਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1948 (ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 50 ਆਫ਼ 1948) ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨਾਲ ਉਸ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੀ ਇਕਸੁਰਤਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1956 ਵਿੱਚ '4 ਐਕਟ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸੇ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ 'ਤੇ, ਇਸਟੇਟ ਦੇ ਭੂਮੀ-ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਸਲਾਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ 4 ਮਈ, 1957 ਨੂੰ ਉਸ ਅਸਟੇਟ ਵਿੱਚ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਨੂੰ ਇਕਜੁੱਟ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਕੀਮ 'ਤੇ ਕੁਝ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਬਦਲਾਅ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਇਕਸੁਰੀਕਰਨ) ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮੇਟੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜ਼ੇਰੇ ਖਾਨ, ਨੂਰ ਮੁਹੰਮਦ ਅਤੇ ਜ਼ੈਨ ਖਾਨ, 4 ਤੋਂ 6 ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਉਸ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸਨ। ਸਕੀਮ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਅਤੇ ਅਨੁਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21(1) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 12 ਨਵੰਬਰ, 1957 ਨੂੰ ਪੁਨਰ ਵੰਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ 4 ਤੋਂ 6 ਸਮੇਤ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਜ਼ਮੀਨ-ਮਾਲਕ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਤੋਂ 3, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਆਫ਼ ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼, ਅਤੇ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ) ਦੁਆਰਾ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਕਸੁਰਤਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁੜ ਵੰਡ 'ਤੇ 115 ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਨਵੀਂ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ, ਕੁਝ 1957 ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕੁਝ 1958 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਰਿਕਾਰਡ-ਅਧਿਕਾਰ ਸਨਮਾਨ ਸਾਲ 1957-58 ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 16 ਫਰਵਰੀ, 1959 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਆਸ-ਪਾਸ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ਾ ਜਮਾਉਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਗਈ। 30 ਜੁਲਾਈ, 1960 ਨੂੰ, ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੇ ਨਿਦੇਸ਼ਕ ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਨੂੰ ਇਕਜੁੱਟ ਕਰਨ ਦੀ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ। ਤਾਂ ਜੋ ਚਾਹੀ (ਚੰਗੀ ਸਿੰਜਾਈ ਵਾਲੇ) ਖੇਤਰ ਲਈ ਵੱਖਰਾ ਟਾਕ ਜਾਂ ਪਲਾਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2 ਦੀ ਇਹ ਸਿਫਾਰਸ਼ 28 ਮਾਰਚ 1961 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1

ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਇਕੱਤਰੀਕਰਨ) ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3, ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੋਧੀ ਗਈ ਸਕੀਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਹ 21 ਸਤੰਬਰ, 1961 ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਵਿਧੀਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਤੱਥ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 4 ਤੋਂ 6, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸਨ ਅਤੇ ਅਸਲ ਯੋਜਨਾ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸਨ, ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਅਤੇ ਸਬੰਧਾਂ ਨਾਲ, ਨਿੱਜੀ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਅਫਸਰਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਸ਼ਾਇਦ ਏਕੀਕਰਨ ਅਫਸਰ 'ਫਲਾਇੰਗ ਸਕ੍ਰੈਕਸ਼ਨ', ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਪੱਖ ਪੂਰਿਆ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2 ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਦੁਆਰਾ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਈਹੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਨੂੰ ਇਕਜੁੱਟ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਲਈ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 1 ਤੋਂ 3 ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਿੰਡ ਦੇ ਕੁਝ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁੜ ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਬਦਲੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਸਿੰਚਾਈ ਵਾਲਾ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਨੂੰ ਭੇਜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2 ਦੁਆਰਾ ਮਾਮਲਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਹ ਮਤਭੇਦ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚੋਂ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਮਾਇਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ।

ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਾਮਲਾ ਜੋ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜ਼ਮੀਨ-ਮਾਲਕ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਹੋਲਡਰਾਂ ਨੂੰ ਇਕਸੁਰ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸਨ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਪਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ 1 ਤੋਂ 3 ਦੇ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਜ਼ਮੀਨ-ਮਾਲਕ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਇਕਸੁਰਤਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਬਦਲੇ ਪੁਨਰ-ਵੰਡ 'ਤੇ ਚੰਗੀ ਸਿੰਚਾਈ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 1938-39 ਦੇ ਮਿਸਲ ਹਕੀਕਤ ਦੇ ਇੰਦਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਨੌਂ ਖੂਹ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵੀ ਮਿੱਠਾ ਪਾਣੀ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਔਸਤਨ ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਾਲੇ ਦੋ ਅਤੇ ਕੋੜੇ ਜਾਂ ਖਾਰੇ ਪਾਣੀ ਵਾਲੇ ਸੱਤ ਸਨ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੌਂ ਖੂਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਛੇ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਸਨ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਤਿੰਨ ਨਹੀਂ। 1958-59 ਦੀ ਜਮਾਂਬੰਦੀ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਾਹਰਾ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਦਸ ਖੂਹ ਦਿਖਾਏ ਗਏ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪੰਜ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਪੰਜ ਨਹੀਂ। ਮਿੱਠੇ ਪਾਣੀ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਖੂਹ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਕੋੜੇ ਜਾਂ ਖਾਰੇ ਪਾਣੀ ਵਾਲੇ ਦੋ ਖੂਹ ਹਨ, ਚਾਰ ਖਾਰੇ ਪਾਣੀ ਵਾਲੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਚਾਰ ਵਿੱਚ ਔਸਤ ਪਾਣੀ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਹੈ। ਜ਼ਾਹਰਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 1 ਤੋਂ 3 ਦੀ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕਥਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੁਨਰ-ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿਰਫ ਛੇ ਖੂਹ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਸਨ ਅਤੇ ਮੁੜ-ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਮਾਂਬੰਦੀ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਪੰਜ ਖੂਹ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਕੋੜੇ ਜਾਂ ਖਾਰੇ ਪਾਣੀ ਵਾਲਾ ਖੂਹ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਖਾਰੀਤਾ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਫਸਲ ਲਈ ਲਗਭਗ ਅਯੋਗ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਖਾਰਾ ਪਾਣੀ ਵੀ ਫਸਲਾਂ ਦੇ ਪਾਲਣ ਲਈ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਹੈ। ਸਿੰਚਾਈ ਲਈ ਪਾਣੀ ਦੀ ਔਸਤ ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪੁਨਰ-ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਣੀ ਦੀ ਔਸਤ ਗੁਣਵੱਤਾ ਦੇ ਸਿਰਫ ਦੋ ਖੂਹ ਸਨ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਮਾਂਬੰਦੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਚਾਰ ਖੂਹ ਦਿਖਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿੰਨੇ ਖੂਹ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਅਸਪਸ਼ਟ, ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਸਹਾਇਕ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਕੀਮ ਦੀ ਸੋਧ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿੰਡ ਦੇ ਬਹੁਤੇ ਖੂਹ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਖਾਰੇ ਪਾਣੀ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਖਾਰੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫਸਲਾਂ ਦੀ ਤਬਾਹੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਮਨਾ ਲਿੰਕ ਨਹਿਰ ਨੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਨਹਿਰੀ ਸਿੰਚਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਖੂਹ ਨਾਲ ਸਿੰਚਾਈ ਆਪਣੇ ਅਰਥ ਗੁਆ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਇਹ ਆਖਰੀ ਬਿਆਨ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 1 ਤੋਂ 3 ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਧਿਰਾਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਕੀਮ ਦੀ ਸੋਧ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਜਾਇਜ਼ਤਾ ਦੀ ਪੂਰੀ ਅਣਹੋਂਦ ਦਰਸਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼

ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਪਹੁੰਚ, ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਇਕਜੁੱਟ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਸੋਧਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਉਦੇਸ਼ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਮੁੱਖ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਹਨ (ਏ) ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਇਰਾਦੇ ਬਾਰੇ ਵੀ ਸੂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਸੋਧ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਿੱਠ ਪਿੱਛੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣੇ ਬਿਨਾਂ, ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ (ਬੀ) ਕਿ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਵਸੀਲਿਆਂ ਦੇ ਏਕੀਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਰਿਟਰਨ 1 ਤੋਂ 3 ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਅਧੀਨ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਸੋਧ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਹੈ। ਗੌਰਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋਈ, ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਦਬਾਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਵਸੀਲਿਆਂ ਦੀ ਇਕਸੁਰਤਾ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਸੋਧ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਕਾਂ ਦੀ ਇਕਸੁਰਤਾ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਪੱਖ 1 ਤੋਂ 3 ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਇਹ ਆਮ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ਾ ਜਮਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ 16 ਫਰਵਰੀ, 1959 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਲਗਭਗ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਨੇ 28 ਮਾਰਚ, 1961 ਨੂੰ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਅਧੀਨ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੇਸ ਦੀ ਸਾਰੀ ਦਲੀਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਅਰਥ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਧਾਰਾ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ-

"36. ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਸਰੋਤਾਂ ਦੇ ਏਕੀਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਕੀਮ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲੀ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੁਕਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਅਗਲੀ ਸਕੀਮ ਤਿਆਰ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਕੰਸੇਲੀਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ, ਸੁਨਾਮ (1), 1962 ਪੀ.ਐਲ.ਆਰ. ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਹੋਈ ਸੀ। 668, ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. (ਪਿੰਡਿਤ, ਜੇ. ਸਹਿਮਤ) ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਐਕਟ ਦੇ ਕੁਝ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੇਲੀਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੀਵੈਨਸ਼ਨ ਆਫ ਫ੍ਰੈਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) ਦੂਜੀ ਸੋਧ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਐਕਟ, 1962 (ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 25 ਆਫ 1962) ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 13 ਦਸੰਬਰ, 1962 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ 36 ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਵੀ ਸੋਧ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਚੁਕਵੀਂ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਥੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ 1962 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 25 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਇਕਸੁਰਤਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਜੋ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਸੋਧ ਐਕਟ 25 ਆਫ 1962 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਹਨ।

ਇਹ ਕੇਸ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦੁਰ ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਭੀਖਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (2) ਦੇ ਫੂਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਿਆਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੋਧੀ ਗਈ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਭਿਕਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਟੇਕ ਚੰਦ ਜੇ. (ਦੁਆ ਜੇ. ਸਹਿਮਤੀ) ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਸਮੀਕਰਨ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ' ਸਮੇਂ

ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਇਕੱਤਰੀਕਰਨ) ਇਸ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਨੂੰ ਇਕੱਜ਼ੋਟ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਨੇ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੀ ਇਕਸੁਰਤਾ ਦੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੀ ਇਕਸੁਰਤਾ ਪੂਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਇਕੱਤਰੀਕਰਨ ਅਫਸਰ ਅਤੇ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ)) ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾਵਾਂ, ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਖੰਨਾ ਜੇ.ਈ ਨੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਅਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਇਹ ਸੀ ਕਿ "ਸੈਕਸ਼ਨ ਜਾਂ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪਰਿਵਰਤਨ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਸਿਰਫ ਪੁਨਰ-ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੇ ਇਕਸੁਰਤਾ ਦੌਰਾਨ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ।" ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜਾਂ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੇ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ। ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਕੋਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਚਾਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 1 ਤੋਂ 3 ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਿਅਕ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਲਕਸ਼ਮਣ ਪਰਵਰਸ਼ੋਤਮ ਪਿਮਪੁਟਕਰ ਬਨਾਮ ਬੰਬੇ ਸਟੇਟ (3), ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਭੀਖਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਹੁਣ ਚੰਗੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਲਕਸ਼ਮਣ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਪਿਮਪੁਟਕਰ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਬੰਬੇ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਬੰਬੇ ਵਿਰਾਸਤੀ ਦਫਤਰ ਐਕਟ, 1874 ਦੀ ਧਾਰਾ 79 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੋਧ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਵਤਨ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਤੋਂ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਵਾਰਕ ਵੰਡ ਵਿੱਚ ਆਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਉਸ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਉਦੋਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੁਦਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਮੰਗਣ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ ਕਿ ਅਗਲੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 79, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੈਰਾ 11 ਵਿੱਚ, ਪੰਨਾ 441 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਜਾਂ ਸੋਧ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ ਜਾਂ ਜੇ ਲੋੜ ਸਮਝੇ ਤਾਂ ਨਵੀਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਫਰੇਮ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਆਮ ਅਤੇ ਆਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸ਼ਕਤੀ ਆਮ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਕਸਰਤ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੁਝ 20 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ- "ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਲਈ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ। ਪਰ, ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਸਮਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਵਿਚਾਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਉਸ ਕੋਲ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੇ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੇ ਦਖਲ ਦਿੱਤਾ। ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨੀ ਗਈ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੇ ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਹਨ ਜਿਹਨਾਂ 'ਤੇ ਵਿਦਵਤਾ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਿਕਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਵਰਗੇ ਕੇਸ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ' ਸ਼ਬਦ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਬੰਬਈ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨਾਲੋਂ

ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਆਪਕ ਸਕੋਪ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਨੁਕਤਾ ਬਹਿਸਯੋਗ ਹੈ, ਨੇ ਭਿਕਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿਚ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੰਜ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਦਵਤਾ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬੈਂਚ ਨੇ ਲਕਸ਼ਮਣ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਪਿਮਪੁਟਕਰ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਭਿਕਨ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਕੇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਭੀਕਨ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਲਕਸ਼ਮਣ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਪਿਮਪੁਟਕਰ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਅਰਥ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਸਧਾਰਨ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕਿ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਘੇਰਾ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਲਕਸ਼ਮਣ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਪਿਮਪੁਟਕਰ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਭੀਕਨ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਮੱਖਣ ਲਾਈ (4) ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਈ ਲਾਰਡ, ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਗਰੇਵਰ ਜੇ. ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਭੀਖਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਅਰਥ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ 'ਤੇ ਟੇਕ ਚੰਦ ਜੇ. ਦੀ ਰਾਏ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਹੈ। ਗੌਰਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਮੱਖਣ ਲਾਈ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਭਾਵੇਂ ਖੰਨਾ ਜੇ. ਦੇ ਅਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅੱਗੇ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤੀ ਹੈ ਕਿ ਭੀਖਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਟੇਕ ਚੰਦ ਜੇ. ਨੇ ਕਈ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਧਾਰਾ 36 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਾਫ਼ੀ ਸਰਲ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੀ ਇਕਸੁਰਤਾ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਇਕ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਸਕੀਮ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਸਟੇਟ ਵਿੱਚ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਨੂੰ ਇਕੱਜੁੱਟ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਨੁਰੋਜ਼ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਅਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਧਾਰਕਾਂ ਦੀ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਏਕੀਕਰਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਇਕੱਤਰੀਕਰਨ) ਲਈ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਵਰਤਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਜੋ ਭਿਕਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਮਤ ਨਾਲ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਮੱਖਣ ਲਾਈ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਵਿੱਚ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ' ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਸੰਪੱਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੀ ਇਕਸਾਰਤਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪੂਰਾ ਨਾ ਹੋਣ 'ਤੇ। ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਐਕਟ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ, ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਹੁਣ ਤੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਹੈ; ਇਸ ਕੇਸ ਬਾਰੇ, ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ 'ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਇਕਸਾਰਤਾ ਲਈ ਉਪਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਹੈ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (ਬੀ) ਵਿੱਚ 'ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੀ ਇਕਸੁਰਤਾ' ਦਾ ਮਤਲਬ 'ਇੱਕ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਉਪ-ਵਿਭਾਜਨ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਰਲੇਵੇਂ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵੰਡ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਵਿੱਚ ਪਲਾਟਾਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਨੂੰ ਘਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼, ਏਕੀਕਰਨ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਇਕਸਾਰਤਾ ਦੇ ਮੰਦੇਨਜ਼ਰ ਮੁੜ ਵੰਡੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਹੋਲਡਿੰਗਾਂ ਦਾ ਏਕੀਕਰਨ ਪੂਰਾ ਅਤੇ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।

ਐਕਟ ਦਾ ਅਧਿਆਇ III ਧਾਰਾ 14 ਤੋਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 36 ਤੱਕ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੇ ਇਕਸਾਰਤਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਤੇ (2) ਹਨ—।

“(1) ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਸਮੂਹ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਬਿਹਤਰ ਕਾਸ਼ਤ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਇਸ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਪੱਤੀ ਜਾਂ ਸੰਪੱਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਸੰਪੱਤੀ ਜਾਂ ਸੰਪੱਤੀ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਨੂੰ ਇਕਸੁਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(2) ਸਬੰਧਤ ਅਸਟੇਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇੱਕ ਇਕਸੁਰਤਾ ਅਧਿਕਾਰੀਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਭੂਮੀ-ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਮਾਲਕੀਅਤਾਂ ਅਤੇ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਦੀ ਸਲਾਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵੀ, ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ, 1953 ਦੇ ਨੰ. IV ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਸੰਪੱਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਗਠਿਤ, ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਸੰਪੱਤੀਆਂ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਨੂੰ ਇਕਸੁਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ।”

ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਸਿਰਫ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੇ ਏਕੀਕਰਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੀਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 15 ਤੋਂ 18 ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ, ਕਬਜ਼ੇਦਾਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ, ਸਾਂਝੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ, ਜਨਤਕ ਸੜਕਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਿਲਾਨ, ਅਤੇ ਸਾਂਝੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਨਾਲ। ਇਕਸੁਰਤਾ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੰਪੱਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਡਰਾਫਟ ਸਕੀਮ ਧਾਰਾ 19 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਕੋਲ ਤੀਹ ਦਿਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਇਕੱਤਰੀਕਰਨ) ਨੂੰ। ਧਾਰਾ 20 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ-

“ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਇਕੱਤਰੀਕਰਨ) ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਉਹ ਖੇਤਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਹਰੇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ) ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਏਕੀਕਰਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।”

ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇਕਰ ਡਰਾਫਟ ਸਕੀਮ ਜਾਂ ਸੋਧੀ ਗਈ ਸਕੀਮ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਇਕੱਤਰੀਕਰਨ) ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਏਕੀਕਰਨ) ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਏਕੀਕਰਨ ਅਫਸਰ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਸੋਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਦੀ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਇਕੱਤਰੀਕਰਨ) ਨੂੰ ਡਰਾਫਟ ਸਕੀਮ, ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁੜ-ਸਪੁਰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਏਕੀਕਰਨ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ

(4) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਕੀਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਅਸਟੇਟ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ, ਗੈਰ-ਮਾਲਕੀਅਤਾਂ, ਅਤੇ ਗੁਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਦੀ ਸਲਾਹ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਕਸੁਰਤਾ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਜੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਨੂੰ ਇਕਸਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ, ਸਕੀਮ ਦਾ ਖਰੜਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 19 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸ ਉੱਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਉਹਨਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਇਕੱਤਰੀਕਰਨ) (ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਲਈ); ਅਤੇ ਫਿਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੁਆਰਾ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਇਕੱਤਰੀਕਰਨ) 'ਤੇ ਇਕ ਫਰਜ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਏਕੀਕਰਨ ਅਫਸਰ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਕੀਤੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਕੀਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ, ਸੋਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ, ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ। ਸਕੀਮ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਕੀਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ, ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਇਸ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਮਾਮਲੇ ਹਨ ਜੋ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਏਕੀਕਰਨ) ਦੁਆਰਾ ਅਰਧ-ਰਾਜੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਸਕੀਮ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕਸੁਰੀਕਰਨ ਅਫਸਰ 'ਤੇ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਏਕੀਕਰਨ) 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕਸੁਰਤਾ ਅਫਸਰ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਕੀਮ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਕਸੁਰਤਾ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਹ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਥਾਰਟੀ ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਡਰਾਫਟ ਸਕੀਮ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਇਕੱਤਰੀਕਰਨ) ਦੁਆਰਾ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੈ। ਸਕੀਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ) ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਇਕੱਤਰੀਕਰਨ) ਨੂੰ ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਸ਼ਕਤੀ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ, ਜੋ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਸਕੀਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਧਾਰਾ 42 ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਸਕੀਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਧੀਵਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਫਿਰ ਮੁੜ ਵੰਡ ਦਾ ਪਤਾਅ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਦੁਬਾਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਸਲਾਹ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁੜ-ਵੰਡ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ, ਸੀਮਾਬੰਦੀ 'ਤੇ, ਸ਼ਜਰਾ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੁਨਰ-ਵੰਡ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਮੁੜ ਵੰਡ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਖਤੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਤਰਾਜ਼ ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪੁਨਰ-ਵਿਭਾਜਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਜਾਂ ਸੋਧ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 21 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਏਕੀਕਰਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਦੁਖੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਇਕੱਤਰੀਕਰਨ) ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 21 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਵਿੱਚ ਉਪਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਇਕੱਤਰੀਕਰਨ) ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਦੁਖੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਹੈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ। ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਹੁਣ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਆਫ

ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਆਫ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਕੋਲ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਸੋਧ ਦਾ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਾਰਾ 21 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਅਧੀਨ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ, ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਏਕੀਕਰਨ) ਦੇ ਆਦੇਸ਼, ਜਾਂ, ਜੇਕਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਏਕੀਕਰਨ ਅਫਸਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਏਕੀਕਰਨ ਅਫਸਰ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਅੰਤਿਮ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਨਾਲ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ, ਪੁਨਰ-ਵੰਡ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪੁਨਰ-ਵੰਡ ਦਾ ਪੜਾਅ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 22 ਦੀ ਉਸ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ, 1887 ਦੇ ਚੈਪਟਰ IV ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਰਿਕਾਰਡ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗਾ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਏਕੀਕਰਨ ਅਧੀਨ ਖੇਤਰ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਮੁੜ-ਵਿਭਾਜਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੀ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਭਾਵ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਅਧੀਨ। ਧਾਰਾ 22 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ, 1887 ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਅਧੀਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਹਿਲਾ ਪੜਾਅ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਨੂੰ ਇਕੱਜ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸਕੀਮ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਹੈ, ਦੂਜਾ ਪੜਾਅ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੁਨਰ-ਵੰਡੀਕਰਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁਨਰ-ਵੰਡ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਨਾਲ ਅਗਲੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, , ਅਤੇ ਤੀਸਰਾ ਪੜਾਅ ਹੈ ਪੁਨਰ-ਵੰਡ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਆਖਰੀ ਪੜਾਅ ਬਾਕੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਾ 23 ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਾਰੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਸਕੀਮ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹਨ ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪੁਨਰ-ਵਭਾਗੀਕਰਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਧੀਨ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀਆਂ ਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹਨ, ਏਕੀਕਰਨ ਅਫਸਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਜੋ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਪ ਧਾਰਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਉਪ ਧਾਰਾ ਦਾ ਅਰਥ ਅਤੇ ਦਾਇਰਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਹ 'ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਸਕੀਮ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਸਾਰੇ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪੁਨਰ-ਵਭਾਗੀਕਰਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ' ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁੜ-ਵੰਡ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਪ ਧਾਰਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਉਪ ਧਾਰਾ ਦਾ ਅਰਥ ਅਤੇ ਦਾਇਰਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਹ 'ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਸਕੀਮ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਸਾਰੇ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪੁਨਰ-ਵਭਾਗੀਕਰਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ' ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁੜ-ਵੰਡ ਕਰਨ ਲਈ; ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬੈਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਜੋ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ, ਵਿਦਵਤਾ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੋ ਕਿ "ਇਕਸਾਰੀਕਰਨ ਦੀ ਸਕੀਮ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਸਾਰੇ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦਾ ਦੂਜਾ ਸਮੂਹ ਹੈ ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪੁਨਰ-ਵਿਭਾਜਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ"; ਅਤੇ ਫਿਰ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਿਅਕ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਸਕੀਮ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਸਾਰੇ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਤੀਜਾ ਸਮੂਹ ਹੈ ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮੁੜ ਵੰਡ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ', ਜੋ ਧਾਰਾ 21 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਅਧੀਨ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਮਰੱਥ ਵਜੋਂ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 23 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਸਮੀਕਰਨ 'ਸਾਰੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ' ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹ। ਇਸ ਲਈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਲਈ ਸਾਰੇ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਪਵੇਗਾ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪੜਾਅ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 21 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਪੜਾਅ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਪਹੁੰਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ

ਕੋਈ ਇਕੱਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਅਧੀਨ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਲੰਬਿਤ ਹੈ ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਹ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਲਾ-ਬਦਲੀ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ 'ਸਾਰੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣਗੇ' ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਅਤੇ ਅਦਲਾ-ਬਦਲੀ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਫਿਰ ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਧਾਰਾ 20 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਅਧੀਨ ਸਕੀਮ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਗਲੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸਾਲ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀਆਂ ਧਾਰਕਾਂ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ, ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 22 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਨਵੇਂ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਬਾਰੇ, ਅਤੇ ਇਕਸੁਰਤਾ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਫਿਰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਲੋੜ ਹੋਵੇ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਭੌਤਿਕ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਰੱਖਣਾ; ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਫਸਲਾਂ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਸਮੇਤ, ਜਿਸ ਦੇ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ-ਐਕਟ, 1887 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਦੇ ਦੋ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਇੱਕ ਪੜਾਅ ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਕੀਮ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੇ ਏਕੀਕਰਨ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹਰੇਕ ਚਿੰਤਨਯੋਗ ਸਵਾਲ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਮੁੜ ਵੰਡ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਕੀਮ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਦਾ ਦੂਜਾ ਕੇਸ, ਜੋ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਮ ਕੇਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 22 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜਾਅ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 21 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਅਧੀਨ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾ ਪੜਾਅ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁੜ-ਵੰਡ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਕੇਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਦੋਂ ਸਕੀਮ ਮੁੜ ਵੰਡ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਵੀ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਆਮ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਕਸੁਰਤਾ ਵਿਚ ਕਾਰਵਾਈ ਕਿਵੇਂ ਚਲਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਹ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਉਪਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 23 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ, ਸਪੁਰਦਗੀ 21 ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਅਧੀਨ ਮੁੜ ਵੰਡ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਪੜਾਅ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 23A ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਸੋਧ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 24 ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ-

“(24)(1) ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀ, ਕਰਮਵਾਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਸਕੀਮ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਈ ਸਮਝੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਸਕੀਮ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਅਲਾਟੀਆਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ, ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਥਿਤੀ, ਮੁੜ-ਵੰਡ ਦੁਆਰਾ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸਕੀਮ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (2), (3) ਅਤੇ (4) ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਜਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਜਾਂ 42 ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਬਦੀਲੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ (2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ, 1887 (1887 ਦਾ ਐਕਟ XVII) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕੰਸਲੀਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇਗਾ। ”

ਇਹ ਭਾਗ ਉਸ ਪੜਾਅ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਕੀਮ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੀ ਇਕਸੁਰਤਾ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਵੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, (a) ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਸਕੀਮ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਜਾਂ (ਬੀ) ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (2), (3) ਅਤੇ (4) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਬਦੀਲੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ (c) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਜਾਂ 42 ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 'ਜਦ ਤੱਕ

ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸਕੀਮ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ' ਦਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸਕੀਮ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਜਦੋਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 24 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਲਾਟ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ 21% ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (2), (3) ਅਤੇ (4) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਬਦੀਲੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਬਿਆਨ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾ 21, 22 ਅਤੇ 23 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਅਸੰਭਵ ਬਿਆਨ ਹੈ। ਕਾਰਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਇਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਕੀਮ ਧਾਰਾ 24 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2), (3) ਅਤੇ (4) ਅਧੀਨ ਸਾਰੇ ਪੜਾਅ ਲੰਘ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਸਮਾਨ ਵੀ ਪਹੁੰਚਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 24 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਿਆਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਰੰਤ ਅਤੇ ਜਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 21 ਤੋਂ 23 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਹਾਜਨ ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਧਾਰਾ 24 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਉਪ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 23 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਥਾਂ ਬਦਲੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਹੁਣ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਾਰੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀਆਂ ਧਾਰਕਾਂ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਕਿ ਏਕੀਕਰਨ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਪੱਤੀ ਜਾਂ ਸੰਪੱਤੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਹਿ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ, 25 ਆਫ 1962 ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੋਧ, ਜਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸੋਧ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਾਰਾ 23 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਇਸ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ, ਧਾਰਾ 24 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2), (3) ਅਤੇ (4) ਨੂੰ ਸਾਰਥਕ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਇਹ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸਫਲ ਹੋਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੋਧ ਨੇ ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਹਾਜਨ ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 24 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅਜੇ ਵੀ ਆਲੋਚਨਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 24 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 21 ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (2), (3) ਅਤੇ (4) ਇੱਕ ਅਰਥਹੀਣ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਖ਼ਰਾਬ ਡਰਾਫਟਿੰਗ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 24 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਕੀਮ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਨੂੰ ਇਕਜੁੱਟ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਹੋਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਕਸੁਰਤਾਪੂਰਣ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਨਿਯਮ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 24 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 21 ਤੋਂ 23 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ 24 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦਾ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਲਈ ਸਕੀਮ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (2), (3) ਅਤੇ (4) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਤਬਦੀਲੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ।

ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਡਿਲਿਵਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਨੂੰ ਇਕਜੁੱਟ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਕੁਝ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 25 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਉਹੀ ਹੱਕ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੀ ਅਸਲ ਹੋਲਡਿੰਗ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ। ਸੈਕਸ਼ਨ 25-ਏ, 26 ਅਤੇ 27, ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਨੂੰ ਇਕਜੁੱਟ ਕਰਨ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਬੋਝ, ਅਤੇ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ, ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 27-ਏ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1908, ਜਾਂ ਫਿਲਹਾਲ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਕੋਈ ਡਿਕਰੀ ਨਹੀਂ, ਜਿਸਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਨੂੰ ਇਕਸੁਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਮੁੜ-ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਪੁਨਰ-ਵੰਡ ਦੀ ਪਾਲਣਾ

ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਨੂੰ ਇਕਜੁੱਟ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਦੌਰਾਨ, ਮੁਅੱਤਲ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੁੜ ਵੰਡ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੁਬਾਰਾ ਪੁਰਭਾਵੀ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਯੋਗ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 28 ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਲਾਗਤ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 29 ਏਕੀਕਰਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬਿੰਦੂ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 30, ਫਿਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕੋਲ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਸਕੀਮ ਬੰਧਨ ਹੋਵੇਗੀ, ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੀ ਅਸਲ ਹੋਲਡਿੰਗ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਡੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਜੋ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪੁਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਸੈਕਸ਼ਨ 30-ਏ ਅਤੇ 31 ਇਸ ਕੇਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲਾ ਰੁੱਖਾਂ ਦੀ ਕਟਾਈ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਪੰਜਾਬ ਅਲੀਨੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਲੈਂਡ ਐਕਟ, 1900 ਦੇ ਉਲਟ ਤਬਾਦਲੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 32 ਇਸ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਕਸੁਰਤਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਮੁਦਰਾ ਦੌਰਾਨ, ਵੰਡ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 30 ਅਤੇ 32 ਵਿੱਚ ਲੱਗੀ ਪਾਬੰਦੀ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਨੂੰ ਇਕਸੁਰ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਾਰਕ ਸੈਕਸ਼ਨ 30 ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਹਨ, ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ, 1887 ਦੇ ਚੈਪਟਰ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਅਧਿਆਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਵੰਡ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 33, 34 ਅਤੇ 35 ਦੁਬਾਰਾ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਫਿਰ ਧਾਰਾ 36 ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਨੂੰ ਇਕਜੁੱਟ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਪੜਾਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲਾ ਪੜਾਅ ਹੈ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਨੂੰ ਇਕਸੁਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸਕੀਮ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ, ਦੂਜਾ ਉਸ ਸਕੀਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁੜ ਵੰਡ ਦਾ, ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਮੁੜ-ਵੰਡ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਰਿਕਾਰਡ-ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਤਿਆਰੀ। ਆਖਰੀ ਪੜਾਅ, ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁੜ-ਵੰਡ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਦਾ ਪੜਾਅ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਸਕੀਮ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸਕੀਮ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੁਰਭਾਵ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਧਾਰਾ 25 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਵੀਆਂ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭੂਮੀ-ਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ, ਕਿਸੇ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਧਾਰਾ 27-ਏ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਨੂੰ ਇਕਸੁਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 30 ਦੁਆਰਾ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 32 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਵੰਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਬੰਦੀ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਨਤੀਜੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲ ਸਕਦੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇੱਕ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦਾ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੀ ਇਕਸਾਰਤਾ ਅੰਤਮ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 36 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਸਕੀਮ ਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਹੈ ਜੋ ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਅਥਾਰਟੀ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਇਕੱਤਰੀਕਰਨ) ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸੈਕਸ਼ਨ 36 ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸੇ ਸਕੀਮ ਦੀ ਪਰਿਵਰਤਨ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਇਹ ਧਾਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਇਕੱਲੇ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਇਕੱਤਰੀਕਰਨ) ਕੋਲ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਧੀਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਹੈ, ਕਿ ਉਹ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਹੀ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ।

ਐਕਟ ਦੇ ਅਧਿਆਇ III ਵਿੱਚ 'ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੀ ਇਕਸੁਰਤਾ' ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਕੁਝ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਉਹ ਯੋਜਨਾ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਅਰਥ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਦੀ ਸਮਝ, ਵਿਆਖਿਆ ਅਤੇ

ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਲਈ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਇਕਸੂਰੀਕਰਨ) ਨੂੰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ' ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਅਤੇ ਆਮ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ, 'ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੇ ਇਕਸੂਰਤਾ' ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ' ਇਸ ਸਮੀਕਰਨ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਅਤੇ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਹੈ? ਸਮੀਕਰਨ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ', ਇਸਦੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਬਾਰੰਬਾਰਤਾ ਜਾਂ ਮਿਆਦ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਮੀਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਸਪੈਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਾਧਨ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸਕੀਮ ਜਾਂ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਸਾਧਨ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਆਮ ਕਾਰਜਕਾਲ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ, ਜਿਸ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮੀਕਰਨ ਦਾ ਅਸੀਮਤ ਅਤੇ ਬੇਕਾਬੂ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਉਭਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾਵਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦਾ ਆਮ ਦਾਇਰੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਕਿਸੇ ਸਾਧਨ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਿਸਦਾ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਇੱਕ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅੰਗ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਿਜ ਬਨਾਮ ਪੋਟਸ (5) ਵਿੱਚ, ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ, ਕੀ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦਰ ਸਾਲ ਇੱਕ ਮਾਈਨਿੰਗ ਲੀਜ਼ ਦੇਣ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਅਧੀਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ, 21 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ, ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 9 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ 'ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ' ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਖਤਮ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਨੋਟਿਸ।

ਵਿਲਜ਼, ਜੇ., ਨੇ ਦੇਖਿਆ- "ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਉਸਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਹਨ 'ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ' ਅਤੇ 'ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ'। ਕਿਰਾਏਦਾਰ 'ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ' ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੋਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਇਹ ਦੇਣਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ਬਦ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ' ਹਨ, ਉਹ ਪਟੇ ਦੀ ਲੰਬਿਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਮਾਂ ਚੁਣਨ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੋਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਕੱਲੇ ਉਸ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਾਲ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਜਾਂ ਦਿਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਲੱਭ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਸਾਧਨ ਦੇ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਕੱਟੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਵਿਲੀਅਮਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ 'ਸਾਲ-ਦਰ-ਸਾਲ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਮ ਨੋਟਿਸ ਦੁਆਰਾ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨਤਾ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸ਼ਰਤ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਿਤ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਸਮਾਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਾਲ ਦਰ ਸਾਲ ਆਮ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਭਾਵ, ਲੀਜ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨੇ। ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਵਿਲੀਅਮਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਕੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਵਾਲ ਕੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਕੀ ਅਸੀਂ ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਉਹੀ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਮ ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਾਂ, ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਅਰਥ: ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਾਧਨ ਦੇ ਆਮ ਦਾਇਰੇ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਇੰਨਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ, ਇਹ ਮੰਨਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਵਿਕਲਪ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ, ਦੁਬਾਰਾ, ਇਸ ਯੰਤਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਨਾ ਹੋਣ ਲਈ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਰਟੀਕਲ 7

ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਜਿਹੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾ ਕਰਨਾ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ-ਕਿਉਂਕਿ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਉਣ ਲਈ ਸਾਧਨ ਦੀ ਆਮ ਵਸਤੂ ਅਤੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ-ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਯਤਨ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ, ਜਾਂ ਆਮ, ਜਾਂ ਸਗੋਂ ਸਰਵ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਲੱਭ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਐਕਸਪਾਰਟ ਨੋਰਿਸ ਵਿੱਚ: ਰੀ ਸੈਡਲਰ (6) ਵਿੱਚ, ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਸ ਸਮੀਕਰਨ ਦਾ ਅਰਥ ਸੀ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ' ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਿਵਾਲੀਆ ਐਕਟ, 1883 ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ II ਦੇ ਨਿਯਮ 13 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 12(a) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਲੈਣਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਮੁੱਲ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਟਰੱਸਟੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਮੁੱਲ ਦੇ ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੀਡੀਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਨਿਯਮ 13 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਲੈਣਦਾਰ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਕਦਰ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਟਰੱਸਟੀ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ' ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗਲਤ ਅੰਦਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਸੱਚਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਸੁਰੱਖਿਆ ਇਸਦੇ ਪਿਛਲੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਮੁੱਲ ਵਿੱਚ ਘਟੀ ਜਾਂ ਵੱਧ ਗਈ ਹੈ।' ਲੈਣਦਾਰ ਨੇ ਦੀਵਾਲੀਆ ਦੇ ਜੀਵਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬੀਮਾ ਪਾਲਿਸੀ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੀਵਾਲੀਆ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ, ਅਤੇ ਦੀਵਾਲੀਆ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਾਲਿਸੀ ਦਾ ਮੁੱਲ ਵਧ ਗਿਆ। ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਲੈਣਦਾਰ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਕਿ ਸੁਰੱਖਿਆ ਮੁੱਲ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਲਾਰਡ ਈਸ਼ਰ, ਐਮ.ਆਰ. ਨੇ ਦੇਖਿਆ- "ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਦੀਵਾਲੀਆ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਾਲਿਸੀ ਦੀ ਕੀਮਤ ਵਧ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲੈਣਦਾਰ ਨੇ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਸੋਧਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਪਾਲਿਸੀ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਟਰੱਸਟੀ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੈਣਦਾਰ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਨਾਲ ਸੀ; ਲੈਣਦਾਰ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਆਇਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਇਹ ਸਿਰਫ ਸੰਸਦ ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੰਸਦ ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਤਾਕਤ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦਾ 13 ਵਾਂ ਨਿਯਮ, ਕੀ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੁੱਲ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਦੋਂ ਦੇਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ? ਨਿਯਮ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਟਰੱਸਟੀ, ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ 'ਤੇ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ' ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਮੁੱਲ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਗਲਤ ਅੰਦਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਸੱਚਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਘੱਟ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਮੁੱਲ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਦਿਖਾਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਲੈਣਦਾਰ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਲਈ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਸੁਰੱਖਿਆ ਇਸਦੇ ਪਿਛਲੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਮੁੱਲ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਗਈ ਹੈ। ਫਿਰ ਨਿਯਮ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਸਬੂਤ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ' ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਾਕਤ ਨੂੰ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ' ਘਟਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਐਕਟ, ਖੁਦ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕਦੇ। ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ, ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ: ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਸਦਾ ਲਈ ਜਾਰੀ ਰਹੇ। ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਰਥ, ਸਾਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੈ, ਕਿ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਟਰੱਸਟੀ, ਲੈਣਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਆ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਮੁੱਲ ਦੇ ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ 'ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ "12 ਵੇਂ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ, ਟਰੱਸਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੀ ਜਨਰਲ ਬਾਡੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ, ਲੈਣਦਾਰ ਉਸ ਸਭ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੀਮਾ ਹੈ? ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਿਯਮ 12 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਦੁਆਰਾ ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਟਰੱਸਟੀ ਨੂੰ ਚੁਣਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਰੀਡੀਮ ਕਰੇਗਾ"। ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਇਨ ਰੀ ਨਿਊਟਨ: ਐਕਸ ਪਾਰਟੀ ਨੈਸ਼ਨਲ ਪ੍ਰੋਵਿਡੈਂਸੀਅਲ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਇੰਗਲੈਂਡ (7) ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ, ਮਾਰੇ ਗੌਡ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ (8) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 125 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੰਨਾ 155 'ਤੇ, 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ' ਇਸ ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਟਿਬਜੀ ਜੇ., ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਵਕੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਈ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ 'ਹਾਲਾਂਕਿ ਛੇਤੀ ਜਾਂ ਭਾਵੇਂ ਦੇਰ'। ਇਹ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਮਾਮੂਲੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 112 ਵਿੱਚ

ਉਪਬੰਧ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 107, ਧਾਰਾ 108, ਧਾਰਾ 109 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 110 ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਤੱਤ, ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਬਾਂਡ ਦੀ ਮਾਤਰਾ, ਮਿਆਦ ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤਾਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ, ਅੱਖਰ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀ (ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ) ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਫਿਰ ਉਸੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 117 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 118 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਪਹਿਲੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ, ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਾਂਤੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਚੰਗੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਵੱਧਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ, ਇੱਕ ਬਾਂਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁਕਮ ਕਰੇਗਾ; ਬਸ਼ਰਤ (ਪਹਿਲਾਂ) ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 112 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਕਮ ਦੀ, ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ, ਵੱਖਰੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 125 ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਚੀਫ਼ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਜਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਜਾਂ ਕੋਡ ਦੇ ਚੈਪਟਰ VIII ਦੇ ਤਹਿਤ ਚਲਾਏ ਗਏ ਚੰਗੇ ਵਿਵਹਾਰ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਾਂਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 125 ਵਿੱਚ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਕਾਰਨ ਸਧਾਰਨ ਹੈ, ਬਾਂਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਚੀਫ਼ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਜਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਉਸ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 118 ਅਧੀਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਬਾਂਡ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਉਸ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 112 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਚੀਫ਼ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਜਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕੋਲ ਬਾਂਡ ਦੀ ਮੁਦਰਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ' ਅਜਿਹੇ ਬਾਂਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣਾ ਲਗਭਗ ਹਾਸੇਹੀਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਬਾਂਡ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 125 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਜੇ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਜੱਜ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਵਧੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਸਾਧਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਵਿੱਚ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ' ਸ਼ਬਦ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਸੰਦਰਭ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਮ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਜਾਂ ਉਹ ਸਾਧਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਵਿੱਚ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ' ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਪੈਟਰਨ ਦੀ ਆਮ ਸਕੀਮ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵਿਵਸਥਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਪਬੰਧ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼, ਜਾਂ, ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੇ।

ਫਿਰ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਕੀ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧਿਆਇ III ਦੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੀ ਇਕਸੁਰਤਾ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਿਆਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ' ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਸੀਮਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਭਾਗ ਦਾ ਸੰਦਰਭ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਸਮੱਗਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਇਕਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ) 'ਤੇ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਬਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਇਕੱਤਰੀਕਰਨ) ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੀ ਇਕਸੁਰਤਾ ਦੀ ਸੁਰੂਆਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਨੂੰ ਇਕਸੁਰ ਕਰਨ ਲਈ ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਇੱਕ ਇਕਸੁਰਤਾ ਅਫਸਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੋਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸੂਚਨਾ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਮੂਹ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਇਕਸੁਰੀਕਰਨ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਕੀਤਾ

ਜਾਣਾ ਹੈ। ਏਕੀਕਰਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਨੂੰ ਇਕਜੁੱਟ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੈ। ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੇ ਇਕਸਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕਸੁਰਤਾ ਅਫਸਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜੇ ਤੱਕ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਸੰਪੱਤੀ ਲਈ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੇ ਏਕੀਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਏਕੀਕਰਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਸੰਪੱਤੀ ਲਈ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਨੂੰ ਇਕਜੁੱਟ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੀ ਇਕਸੁਰਤਾ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੇ ਆਪਣਾ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਏਕੀਕਰਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਹੁਣ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਤੁਰੰਤ ਸਧਾਰਨ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰਾਪਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਦਾ ਹੁਣ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲੈਣਾ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਸਗੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਇਕਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ) ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਖੇਤਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਹਰੇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਣਾ ਹੈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਇਕੱਤਰੀਕਰਨ) ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਏਕੀਕਰਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਸਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਐਕਟ ਵਿੱਚ 'ਖੇਤਰ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ 'ਖੇਤਰ' ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਸੰਪੱਤੀ ਦੀ ਇਕਾਈ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਏਕੀਕਰਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਵੀ, ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧਿਆਇ III ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਨੂੰ ਇਕਜੁੱਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਏਕੀਕਰਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ। ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਇੱਕ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਏਕੀਕਰਨ) ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਹੈ। ਪਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਨੂੰ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੇ ਏਕੀਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਇ III ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਇੱਕ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅੰਗ ਹੈ। ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਇਕੱਤਰੀਕਰਨ) ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੇ ਏਕੀਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਉਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਸ ਸਕੀਮ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰਹਿਣ ਦੀ ਸੀਮਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਇਕੱਤਰੀਕਰਨ) ਦੋਵਾਂ ਖੇਤਰੀ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੀਮਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਨੂੰ ਇਕਜੁੱਟ ਕਰਨ ਲਈ ਸਕੀਮ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਲਈ ਇਕਸੁਰਤਾ ਅਫਸਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਜਿਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ) ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਣ ਲਈ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਤੱਕ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੀ ਇਕਸੁਰਤਾ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਇਕੱਤਰੀਕਰਨ) ਦਾ ਪੂਰੇ ਖੇਤਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ, ਪਰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਸਲ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੌਕਾ ਅਜੇ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਇਕੱਤਰੀਕਰਨ) ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਏਕੀਕਰਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਸਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਤੀਜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੁਣ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੀ ਇਕਸੁਰਤਾ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ

ਖੇਤਰ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ), ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਖਾਸ ਜਾਇਦਾਦ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਥਿਤ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜੇ ਵੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕੋਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਥ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਨੂੰ ਇਕਜੁੱਟ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ,

ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਇਕੱਤਰੀਕਰਨ) ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਥਿਤੀ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੀ ਇਕਸਾਰਤਾ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਕਸੁਰਤਾ ਅਫਸਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਪੱਤੀ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਬੰਦ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ, ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਏਕੀਕਰਨ) ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਕੀਮ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦਾ ਪੜਾਅ ਉਹ ਪੜਾਅ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਕਸੁਰਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੜਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਕੰਮਲ ਅਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸੁਸਤ ਬਣਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਉਂਦੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਬਣੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਹ ਤਰਕਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਇਕੱਤਰੀਕਰਨ) ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ, ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੀ ਇਕਸੁਰਤਾ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੁਣ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਹੁਣ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਇਕੱਤਰੀਕਰਨ) ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਸੀਮਾ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉਪਬੰਧ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਅਧਿਆਇ III ਦੇ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਭਾਗ III ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਨੂੰ ਇਕਜੁੱਟ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 24 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਕੀਮ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬੇਅੰਤ ਫੈਲਣ ਵਾਲੇ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਸ਼ੱਕੀ ਸਿਰਲੇਖ ਨਾਲ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਭੀਖਨ ਦੇ ਕੇਸ (2) ਵਿੱਚ ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ. ਦੇ ਹਰ ਇੱਕ ਨਿਰੀਖਣ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਪਹੁੰਚ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਨਤੀਜਿਆਂ ਬਾਰੇ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਦੱਸਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਅਜਿਹੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣਾ ਸਿੱਟਾ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਜਿਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹਾਂ ਉਹ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ 'ਤੇ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧਿਆਇ III ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਪੜਾਅ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਮਾਪਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਪੜਾਅ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲੇ ਨਤੀਜੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੀ ਇਕਸੁਰਤਾ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਜਾਂ ਪਾਬੰਦੀ ਹਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੀ ਇਕਸੁਰਤਾ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਦਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੇ ਏਕੀਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (ਬੀ) ਵਿੱਚ 'ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੇ ਇਕਸੁਰਤਾ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਇਸ ਨੂੰ ਇਕਸੁਰਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਮਾਮਲਾ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਤੋਂ 24 ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੇ ਏਕੀਕਰਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੜਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਵਸਤੂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਕੇਵਲ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਅਤੇ ਹੌਦ ਵਿੱਚ ਆਈ ਹੈ, ਹੌਦ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ

ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਏਕੀਕਰਨ ਅਫਸਰ ਅਤੇ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ) ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਏਕੀਕਰਨ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਅਸਟੇਟ ਵਿੱਚ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੀ ਇਕਸੁਰਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ) ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਅਸਟੇਟ ਵਿੱਚ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦਾ ਇਕਸੁਰੀਕਰਨ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਏਕੀਕਰਨ ਅਫਸਰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜੇ ਵੀ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਇਕੱਤਰੀਕਰਨ) ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਰਸਾ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਭੁਲੇਖਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਇਕੱਤਰੀਕਰਨ) ਕੋਲ ਅਧਿਆਇ III ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੀ ਇਕਸੁਰਤਾ ਦੀ ਮੁਦਰਾ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਅਤੇ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੇ ਏਕੀਕਰਨ ਦੇ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਣ ਅਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ, ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਅੰਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਏਕੀਕਰਨ ਅਫਸਰ ਦਾ। ਹੁਣ, ਇਹ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਕਸੁਰਤਾ ਅਫਸਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੇ ਇਕਸੁਰਤਾ ਦੇ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਣ ਅਤੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ) ਕੋਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਇਕੱਤਰੀਕਰਨ) ਧਾਰਾ 36 ਅਧੀਨ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਇੱਕ ਅਸੰਭਵ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਉਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਇਕਸੁਰਤਾ ਅਫਸਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਸਕੇ। ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਏਕੀਕਰਨ) ਕੋਲ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਏਕੀਕਰਨ ਅਫਸਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਹੀ ਸੰਭਵ ਕੋਰਸ ਜੋ ਫਿਰ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਏਕੀਕਰਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਮੁੜ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨਾ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਅਸਪਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਇਕੱਤਰੀਕਰਨ) ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਖੌਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਜੇ ਕਿ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਬਹਿਸ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਾਮਲਾ ਵੀ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹੋਣਾ ਹੈ ਜੇਕਰ, ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੇ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਸਕੀਮ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਏਕੀਕਰਨ ਅਫਸਰ ਅਤੇ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਏਕੀਕਰਨ) ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਜਾਂ ਇੱਕ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੁੜ-ਵੰਡ ਦੇ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਣ ਦੀ ਖੋਜ 'ਤੇ, ਕਿ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਸਿੱਟਿਆਂ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਦੁਬਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੁ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੀ ਇਕਸੁਰਤਾ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਇਕੱਤਰੀਕਰਨ) ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਹੈ। ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਕੀਮ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਜਾਂ ਮੁੜ ਵੰਡ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਏਕੀਕਰਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੀ ਇਕਸੁਰਤਾ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਸਕੀਮ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਈ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਇਕਸੁਰਤਾ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਮੁਕੰਮਲ ਜਾਂ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਾਮਲਾ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕੋ ਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇੱਕੋ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਫਿਰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਵਿੱਚ ਵੀ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ' ਸ਼ਬਦ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੱਖਣ ਲਾਈ ਦੇ ਕੇਸ (4), ਵਿੱਚ, ਟੇਕ ਚੰਦ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਭੀਖਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜੇ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਵਿਆਪਕ-ਸੰਭਾਵੀ ਅਰਥ ਦਿੱਤੇ ਹਨ; ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਜਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਅਰਥ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਵਿਦਵਾਨ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 36 ਵਿੱਚ ਇਸੇ ਭਾਵ ਦਾ ਇਹੀ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡ-ਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਸ਼ਾਮਰਾਓ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਪਰੂਲੇਕਰ ਬਨਾਮ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ

ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਥਾਣਾ (9) ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਕਿ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦ ਇੱਕੋ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਹੁਤ ਮਾਮੂਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਚਿਤ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ, ਐਕਟ ਦੇ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਰਥ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇੱਕੋ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕੋ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਵੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੱਖਣ ਲਾਈ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਾਈ ਲਾਰਡ, ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 36 ਦਾ ਸੰਦਰਭ, ਉਹ ਸੈਟਿੰਗ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਧਿਆਇ III ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਜੋ ਇਹ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਕਰਤੱਵ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੇ ਇਕਸੁਰਤਾ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਉਹ ਵਿਚਾਰ ਹਨ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ' ਸਮੀਕਰਨ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮੱਖਣ ਲਾਈ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਟੇਕ ਚੰਦ ਦੀ ਰਾਏ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜੇ. ਭੀਖਨ ਦੀ ਛੰਦ ਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਓਨਾ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਿੰਨਾ ਇਹ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਵੇਰਵੇ ਸਹਿਤ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਨੂੰ ਇਕਸਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਨਿਰੰਤਰ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅੰਤ ਦੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਲੰਮਾ ਭਾਸ਼ਣ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਹਰ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਮੈਂ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੀ ਰਾਏ ਦੇ ਅਧਾਰ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ। ਵੈਸੇ ਵੀ, ਮੱਖਣ ਲਾਈ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਸਿਰਫ਼ ਧਾਰਾ 42 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ ਨਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 36 ਨਾਲ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਭੀਖਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ. ਦੀ ਰਾਏ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧਿਆਇ III ਵਿੱਚ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸੈਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਾਮਦ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਮੱਖਣ ਲਾਈ ਦਾ ਕੇਸ ਸਿਰਫ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਸਿਰਫ਼ ਧਾਰਾ 36 ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਅਰਥ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰੀ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਵਕੀਲ ਦਾ ਮਨ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਨ ਵਾਲੀ ਰਾਏ ਦੇਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਆਧਾਰ ਬਣਾਉਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸੇ ਸਮੀਕਰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਸੈਟਿੰਗ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਐਕਟ ਦੇ ਚੈਂਟਰ III ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੀ ਇਕਸੁਰਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਜਿਹੀ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ' ਸਮੀਕਰਨ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸਟੇਟ ਵਿੱਚ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਇਕੱਤਰੀਕਰਨ) ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੇ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋਣ ਯੋਗ ਹੈ। ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਕੀਮ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨਾਲ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੀ ਇਕਸੁਰਤਾ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਪੜਾਅ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਅਤੇ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ) ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਦੋਂ ਤੱਕ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਭਾਵੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਪਰ ਉੱਪਰ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਹੈ। ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ, 'ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਦੇ ਉਪਧਾਰਾਵਾਂ (2), (3) ਅਤੇ (4) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਦਲਾਅ' ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਕੀਮ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਰਥਹੀਣ ਅਤੇ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 21 ਤੋਂ 23 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ। ਇਹ ਉਪ-ਧਾਰਾ 'ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼' ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਕੀਮ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ

ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੀ ਇਕਸੁਰਤਾ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਬਜ਼ੇ, ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੋਲਡਿੰਗਾਂ ਦੀ ਇਕਸੁਰਤਾ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸਕੀਮ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 24 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਤੋਂ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੀ ਇਕਸੁਰਤਾ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸਕੀਮ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਹਰ ਸਮੇਂ, ਭਾਵੇਂ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਹੁਕਮ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਧਾਰਾ 24 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਨੂੰ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਦਾ ਇਕੋ ਇਕਸਾਰ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 36 ਵਿੱਚ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਬਾਰੰਬਾਰਤਾ ਜਾਂ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਇੱਕ ਪੇਟੈਂਟ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੀ ਇਕਸੁਰਤਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਤੇ ਉਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਫਸਰਾਂ ਦਾ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੀ ਇਕਸੁਰਤਾ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਕੀਮ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ) ਸਮੇਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 24 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਇਕੋ ਇਕ ਤਰੀਕਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਦਾ ਇਹ ਸਹੀ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਕੋ ਇਕ ਤਰੀਕਾ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਕ ਤਾਜ਼ਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਕਸੁਰਤਾ ਅਫਸਰ ਅਤੇ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਇਕੱਤਰੀਕਰਨ) ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੁਬਾਰਾ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 36 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਏਕੀਕਰਨ) ਕੋਲ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਏਕੀਕਰਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨਾ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਅਤੇ ਇਸ ਸਕੀਮ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੀ ਇਕਸੁਰਤਾ ਦੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 24 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਅਸੰਭਵ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ 'ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼' ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ 'ਉਪ-ਧਾਰਾ (2), (3) ਅਤੇ (4) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਦਲਾਅ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਉਪਬੰਧ ਕਾਰਜਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 24 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਇਕਸੁਰਤਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 24 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 36 ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾ 24 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਬਿਆਨ ਇਕ ਅਸੰਭਵ ਬਿਆਨ ਹੈ ਇਹ ਭਾਗ, ਜੋ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੀ ਤਰਤੀਬ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਜੋ ਅਰਥਹੀਣ ਅਤੇ ਬੇਲੋੜਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਧਾਰਾ 36 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਇਸ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਹਿੱਸਾ ਵੀ ਉਸੇ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਵਰਗੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 24 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਧਾਰਾ 42 ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸੈਕਸ਼ਨ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਸੈਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਧਾਰਾ 36 ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਇਕੱਤਰੀਕਰਨ) ਵਰਗੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ 'ਤੇ ਕੁਝ ਨਾ ਬਚਦੇ।

ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ

ਨੇ ਬਹਿਸ ਦੌਰਾਨ ਲਕਸ਼ਮਣ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਪਿਮਪੁਟਕਰ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੋਧੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੁਝ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਤੀਸਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਦੇਬਕੀ ਦੇਬੀ (10) ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਸੀਮਾ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੀਮਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਜੋ ਵਿਦਵਤਾ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਸਿੱਟੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਲਕਸ਼ਮਣ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਪਿਮਪੁਟਕਰ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਵਿੱਚ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ' ਸਮੀਕਰਨ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਅਤੇ ਆਮ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਪੁਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਘੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਦਾਇਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਉੱਘੇ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਵਾਂਗ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਮੇਰੇ ਮਨ ਦੀ ਦਲੀਲ ਠੋਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਸਕੀਮ ਬਾਰੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਸੁਣਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ) ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਸਕੀਮ ਪ੍ਰਤੀ ਪ੍ਰਤੀਬੱਧਤਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਟਿੱਪਣੀ ਦੇ ਨਾਲ ਭੇਜੇ। ਫਿਰ ਇਹ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਇਕਸੁਰਤਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਕੀਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇ। ਇਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਕੀਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਪੱਖ 'ਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਅਧੀਨ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਹੁਕਮ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨਿਆਇਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇੱਕ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ, ਇੱਕ ਕੇਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਅਤੇ ਉਹ ਹੈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਦਖਲ ਦਾ ਮਾਮਲਾ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨਪਾਲਿਕਾ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਓਵਰਰਾਈਡਿੰਗ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਹੁਕਮ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕ੍ਰਮ ਇੱਕ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ। ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦੀ ਇਹ ਪਹੁੰਚ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਭਿਕਨਲ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3, ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਇਕੱਤਰੀਕਰਨ), ਨੂੰ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਜਾਂ ਸੋਧਣ ਵਾਲੇ ਆਰਡਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ 16 ਫਰਵਰੀ, 1959 ਨੂੰ ਜਾਂ ਲਗਭਗ 16 ਫਰਵਰੀ 1959 ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਇਕਸੁਰ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ। ਜਵਾਬਦੇਹ 3 ਕੋਲ ਉਸੇ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਜਾਂ ਸੋਧਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 25 ਮਈ, 1961 ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਦੇ ਹੁਕਮ, ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਸੀ' ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਆਪਣੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਮੈਂ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਖਰਚਾ ਸਹਿਣ ਕਰਾਂਗਾ।

ਖੋਸਲਾ, ਜੇ - ਮੇਰੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵੀਰ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰਾਂ, ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਤਰਕ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੇ ਸਿੱਟੇ ਨਾਲ ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਅਤੇ

ਜੋੜਨ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਦੁਆ, ਜੇ.-ਦੁਆ, ਜੇ.-ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾਵਾਂ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਜੇ. ਅਤੇ ਐਚ.ਆਰ. ਖੰਨਾ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੱਖਰੇ ਨਿਰਣੇ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਹਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਬਾਰ 'ਤੇ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਅਮਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹੀ ਹਨ ਜੋ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਭੀਖਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (2) ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਲਕਸ਼ਮਣ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਆਫ ਬੰਬੇ (3) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਬਾਰੇ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦੁਰ, ਜੇ. ਅੱਗੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਲੈਣ ਲਈ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਗੰਭੀਰ ਯਤਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਜਲਦੀ ਹੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਮੱਖਣ ਲਾਈ (4) ਵਿੱਚ ਮਾਈ ਲਾਰਡ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਅਤੇ ਗਰੇਵਰ ਜੇ., ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੋਵੈਨੈਂਸ਼ਨ ਆਫ ਫ੍ਰੈਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸਨੂੰ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਵਿੱਚ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ" ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਮੀਕਰਨ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਭਿਕਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇੱਕ ਧਿਰ ਸੀ, ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕੁਝ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਬੋਧਿਤ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਅਫਸੋਸ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ" ਉਸ ਸਮੀਕਰਨ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ, 36 ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਕੀਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ, ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਬੋਧਿਤ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਅਫਸੋਸ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ" ਉਸ ਸਮੀਕਰਨ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ, 36 ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਕੀਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ, ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰਨ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਖੰਡਿਤ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਭੀਕਨ ਦੇ ਕੇਸ (2) ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਛੋਟੇ ਆਰਡਰ ਦਾ ਅੰਤਮ ਹਿੱਸਾ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਝਿਜਕ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ, ਇਹ ਝਿਜਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ, ਸੁਨਾਮ (1) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸੀ ਕਿ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ" ਸਮੀਕਰਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 36 ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸਮੀਕਰਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਦਾਇਰਾ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਹਰ ਕੀਤਾ ਕਿ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ 'ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੀਮਾ' ਦੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਮੈਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਉਸਾਰੀ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੰਭੀਰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਬੇਨਕਾਬ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸਾਡੇ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਨਿਆਂ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਸਾਡੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਲਈ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 36 ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ" ਸਮੀਕਰਨ 'ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਗਾਰੰਟੀਆਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕਠੋਰ ਸ਼ਾਬਦਿਕਤਾ' ਤੇ। ਮੌਜੂਦਾ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਬਾਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਪ੍ਰਤੀ ਮੇਰੀ ਪਹੁੰਚ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਨਿਆਂਇਕ ਦ੍ਰਿੜਸ਼ਟੀ ਦੀ ਇਕਸਾਰਤਾ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ, ਉਸ ਪਿਛੋਕੜ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਵਿਧਾਨ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ: ਉਹ ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾਵਾਂ, ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ., ਅਤੇ ਖੰਨਾ, ਜੇ. ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼, ਜਦੋਂ ਇਸ ਦੇ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਚਲਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧੀ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਦਿਰਸ਼ਟੀਕੋਣਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਧਾਨਿਕ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇੱਕ ਆਮ ਹੈ, ਪਰ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਇੱਕ ਤਿਲਕਣ, ਵਾਕਾਂਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ, ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ, ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਵਾਲੀ ਰਾਏ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਸੰਕੇਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਸ਼ਾਇਦ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੋਵੇਗਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉੱਥੇ ਹੈ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਧਾਨਕ ਨਿਰਮਾਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼, ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਵਿਧਾਨਿਕ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਕਈ ਵਾਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਰਥ ਪਾਉਣਾ ਨਹੀਂ: ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਅਤੇ ਕਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਕਈ ਆਮ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਅਸਲ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਆਮ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ, ਨਾ ਤਾਂ ਲੋਹੇ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਲਚਕੀਲੇ ਹਨ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਅਸਲ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ, ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਰੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਯਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤਰਕਹੀਣ ਸਿੱਟੇ ਨਿਕਲਣਗੇ। ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸੰਭਾਵਿਤ ਵਿਧਾਨਿਕ ਇਰਾਦੇ ਬਾਰੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਣਾ, ਸਮਝਣਾ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ, ਆਪਣੇ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਖੋਜਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਅਤੇ ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਲਏ ਗਏ ਵਿਧਾਨਕ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਦੀ ਸਿਰਫ ਕਠੋਰ ਸ਼ਾਬਦਿਕਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸੇਧਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ: ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਸਿਰਫ ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਕਸਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜਾਂ ਅਨੁਮਾਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ, ਇਹ ਅਕਸਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਨੁਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੋਲਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜਾਂ ਅਨੁਮਾਨ ਧਾਰਾ ਜਾਂ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਸੈਟਿੰਗ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ ਜਾਂ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼, ਵਸਤੂ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ, ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਕਾਂ ਤੋਂ ਰੰਗ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਨੀਤੀ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਵਿਧਾਨਿਕ ਅਰਥਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਇਜ਼ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਫਿਕਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਕੀਮਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਮੈਕਸਵੈਲ ਤੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ (ਇਲੈਵਨਵਾਂ ਐਡੀਸ਼ਨ ਪੰਨਾ 16-17): ਇਹ ਇੱਕ ਮੁਢਲਾ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਕਿਸੇ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਅੱਖਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਸਮਝੀ ਜਾਏਗੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਸਲ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ, ਜੋ ਕਾਫ਼ੀ ਲਚਕਦਾਰ ਹੋਣ, ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਵਿਆਕਰਨਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘੱਟ ਸਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਵਿੱਚ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ" ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸਦੀ ਕਠੋਰ ਸ਼ਾਬਦਿਕਤਾ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਾਜ਼ਮੀ ਏਕੀਕਰਨ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵੰਡ ਜਾਂ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਧਾਨਕ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸਕੀਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋਲਡਿੰਗਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਧਿਆਇ III ਵਿੱਚ, ਸਕੀਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਧਾਰਾ 21(7) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਯੁਕਤ ਸਹਾਇਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਏਕੀਕਰਨ ਤੱਕ ਪੀੜਤ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਾਂ ਸਮੇਤ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁੜ-ਵੰਡ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਕੀਮ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਈ ਸਮਝੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ

ਹੱਕਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 24 ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਹਨ ਜਿੰਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਸਲ ਹੋਲਡਿੰਗ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 25 ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਬੇਸ਼ਕ ਧਾਰਾ 16 ਅਤੇ 16-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 16 ਕਬਜ਼ਾਧਾਰੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵੰਡ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਲਕੀ ਹੱਕ ਦੇਣ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ; ਸੈਕਸ਼ਨ 16-ਏ ਸਾਂਝੇ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਸਾਂਝੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਲੀਜ਼, ਮੌਰਗੇਜ਼ ਜਾਂ ਹੋਰ ਬੋਝ ਨੂੰ ਅਸਲੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਤੋਂ ਨਵੀਂ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 27 ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ, ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਟੈਨੈਂਸੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀਆਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 28 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਏਕੀਕਰਨ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਖਰਚੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਸਕੀਮ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 30 ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 14(1) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ-ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਕਾਬਜ਼-ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਸਕੀਮ ਬਾਈਡਿੰਗ ਹੋਵੇਗੀ, ਨੂੰ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਦੌਰਾਨ, ਏਕੀਕਰਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਆਪਣੀ ਅਸਲ ਹੋਲਡਿੰਗ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਸੈਕਸ਼ਨ 30-ਏ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾ 14(1) ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਰੱਖਤਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟਣ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਆਦਿ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 32 ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧਿਆਇ III, ਧਾਰਾ 14(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਟਾਲਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦਾ ਅਧਿਆਇ III, ਜੋ ਕਿ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਨੂੰ ਇਕੱਠ ਕਰਨ ਦੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਧਾਰਾ 14 ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 36 ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਆਖਰੀ ਭਾਗ, ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਗਲੀ ਸਕੀਮ ਤਿਆਰ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪੁਨਰ-ਵਿਭਾਜਨ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 36 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਗਲਤੀ ਡਿਜ਼ਾਇਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਦੁਰਘਟਨਾ ਨਾਲ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਹਿਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਭਾਗਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਾਧੂ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਉਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਭਾਗ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ, ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵੀ ਭਾਰੇ ਹਨ।

ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਧਾਨਕ ਸਕੀਮ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਮਿਆਦ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬਾਹਰੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮੰਨਣੀ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਦੀਵੀ ਜਾਂ ਅੰਤਮ ਸ਼ਕਤੀ, ਫਿਰ ਅਲਾਟ ਹੋਲਡਿੰਗ ਵਿੱਚ ਧਾਰਕਾਂ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਨਾਲ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ, ਭਾਵੇਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 25 ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਉਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਲ ਹੋਲਡਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਅਜਿਹੀ ਉਸਾਰੀ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨੀ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਝਿਜਕਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗਾ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਧਾਰਾ 36, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ., ਅਤੇ ਖੰਨਾ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਨਿਰਣਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 14(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੜਾਅ ਤੋਂ ਨਵੀਂ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਇਸ ਸਭ ਦੌਰਾਨ ਲੰਬਿਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁੜ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਕੀਮ, ਧਾਰਾ 24 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਹੋਰ ਤਬਦੀਲੀ ਤੋਂ

ਬਾਅਦ ਦੁਬਾਰਾ ਲਾਗੂ ਹੋਈ ਸਮਝੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੰਦੇਹ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਧਾਰਕ ਲਈ ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਵਾਧੂ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਨੂੰ ਛੱਡੋ, ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਲਈ ਇੰਨਾ ਕਠੋਰ ਅਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਝਿਜਕ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਕੀ ਹੈ? "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ" ਸਮੀਕਰਨ ਦਾ ਕੇਵਲ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 24 ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 36 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ? ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਕਾਰਕ ਮੈਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਜਾਪਦੇ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਵੀ ਜਾਪਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ, ਜੇ ਕੁਝ ਅਸਾਧਾਰਨ, ਅਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ, ਨਤੀਜੇ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ। ਧਾਰਾ 36 ਦੀ ਸਟੀਕ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਪਰੀਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਇਹ ਪੁਨਰ-ਵਿਭਾਜਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਲਈ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਕੀਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸੀ: ਅਤੇ ਇਹ ਉਦੇਸ਼, ਇੱਕ ਹੱਦ ਤੱਕ, "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ" ਸਮੀਕਰਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 24 ਵਿੱਚ "ਜਾਂ ਧਾਰਾ 36 ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਮੁੜ ਵੰਡ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਦੁਰਗਮੀ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਦੂਜੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਲਨ ਜਾਂ ਪਛਾੜਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਠੋਸ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਰਮਾਣ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਾਰਨ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਗਾਰੰਟੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਹੋਲਡਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਸਪੈਂਸ ਅਤੇ ਕੁਝ ਅਸਥਿਰ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਲਗਾਉਣਾ ਕੁਝ ਮੁਸ਼ਕਲ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਫਿੱਟ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇਗਾ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਦੀ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਗੰਭੀਰ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਜਾਂ ਸਮਝਣ ਲਈ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਦਾ ਦਫਤਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੀਆਂ ਆਮ ਸਥਾਪਿਤ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨਾਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਜਾਂ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਜਾਂ ਦੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਾਨਤਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਯੋਗ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਗੁੰਮਰਾਹਕੁੰਨ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਤਫਾਕਨ, ਮੈਂ ਇਹ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 36 ਕਲੈਰੀਕਲ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਧਾਰਾ 43-ਏ ਦੁਆਰਾ ਰਾਖਵੀਂ ਹੈ।

ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਗੌਰਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਭੀਖਨ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ 4 ਜਨਵਰੀ, 1963 ਨੂੰ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ, 1963 ਦੇ ਨੰਬਰ 39 ਦੁਆਰਾ ਨਵੰਬਰ, 1963 ਵਿੱਚ, ਕੁਝ ਖਾਸ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਾਂਝੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵੰਡ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਦੁਆਰਾ ਪਿਛਲੀ ਵਾਰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਭਿਕਨ ਦੇ ਕੇਸ (2) ਵਿੱਚ ਇਸ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਦਿਰਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਗਲਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਵਿਧਾਨਪਾਲਿਕਾ ਨੇ ਸਥਿਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜੱਜਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸਹਿਮਤੀ ਸੀ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਨਿਆਂਇਕ ਦਿਰਸ਼ਟੀਕੋਣਾਂ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਗਣਰਾਜ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਤੇ ਸਰਵੋਤਮ ਮਹੱਤਵ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਪਾਲਿਕਾ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਣ ਕਿ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ, ਜੋ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਡਰਾਫਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਸਮੱਗਰੀ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਜਾਂ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ, ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਵਿੱਚ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇਰੀ ਦੇ ਸਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਐਕਟ ਵਿੱਚ

ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਕਰਨ ਲਈ ਚੌਕਸ ਰਹੀ ਹੈ, ਇਹ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪ੍ਰਰੋਹਿ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਅਪ੍ਰੈਲ, 1962 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (1) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਦਸੰਬਰ, 1962 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 25, ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1963 ਦੇ ਐਕਟ 39 ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 36 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਦਖਲ ਦੇਣ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡਣਾ, ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਕਾਰਕ ਨੂੰ ਅਤਿਕਥਨੀ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਰਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵੀਰ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਫੂਹਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਵਾਧੂ ਪਹਿਲੂਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 36 ਦੀ ਰਚਨਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਤੋਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਪੀ.ਸੀ. ਪੰਡਿਤ, ਜੇ.-ਇਹ ਬੈਂਚ ਭਿਕਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (2), ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਵਿੱਚ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਜਾਂਚ ਲਈ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ-

"..... ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ' ਸਮੀਕਰਨ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਇਸ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਨੂੰ ਇਕਜੁੱਟ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।" ਇਹ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਲਕਸ਼ਮਣ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਪਿਮਪੁਟਕਰ ਬਨਾਮ ਬੰਬੇ ਸਟੇਟ (3), ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਇਸ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਕਾਫ਼ੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਈ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਸਾਪੇਖਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾ ਦੀ ਕੋਈ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਵਿਵੇਕ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ- ਅਤੇ ਇਹ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ-

"ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਲਈ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾ ਦੀ ਕੋਈ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸਰਕਾਰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ। ਪਰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਸਮਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਵਿਚਾਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਉਸ ਕੋਲ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੇ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੇ ਦਖਲ ਦਿੱਤਾ।"

ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੀਵੈਨਸ਼ਨ ਆਫ ਫ੍ਰੈਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ" ਸ਼ਬਦ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਦਾਇਰੇ ਦੇ ਹੇਠੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿੱਠੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ, ਜਿੱਥੇ ਸੀਮਾ ਦੀ ਕੋਈ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਛੋਟਾ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਲਕਸ਼ਮਣ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਪਿਮਪੁਟਕਰ ਦੇ ਕੇਸ (3) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਭੀਕਨ ਦੇ ਕੇਸ (2) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਅਜੇ ਵੀ ਠੀਕ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

"ਸੈਕਸ਼ਨ 36. ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੀ ਇਕਸੁਰਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਸਕੀਮ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾ

ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੋ ਇਸਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਸਕੀਮ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

“ਸੈਕਸ਼ਨ 36. ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੀ ਇਕਸੁਰਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਸਕੀਮ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੋ ਇਸਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਸਕੀਮ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿਆਰ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।”

ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਬਿੰਦੂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ, ਭਾਵ, ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ, ਜੋ ਕਿ ਏਕੀਕਰਨ ਲਈ ਸਕੀਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਉਸ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜੋ ਇਸਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਕੀ ਉਹ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸਮੁੱਚਾ ਇਕਸੁਰੀਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥ ਦੇਣੇ ਪਏ ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਤੀਜਾ ਨਿਕਲੇਗਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਕੋਲ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਮੁੱਚੀ ਇਕਸੁਰੀਕਰਨ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਹਿਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਪਿੰਡ ਦੀ ਮੁੜ ਵੰਡ ਪੂਰੀ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਆਪੋ-ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਨਵਾਂ ਰਿਕਾਰਡ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਏਕੀਕਰਨ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਹੜਾ ਸਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14(1) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਰਕਾਰ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਨੂੰ ਇਕਸੁਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਆਪਣਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ, ਧਾਰਾ 14(2) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਹ ਇਕਸੁਰੀਕਰਨ ਅਫਸਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ, ਗੈਰ-ਮਾਲਕੀਅਤਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਖੇਤਰ ਦੀ ਗੁਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਦੀ ਸਲਾਹ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਕਸੁਰਤਾ ਦੀ ਇੱਕ ਡਰਾਫਟ ਸਕੀਮ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 19(1) ਅਧੀਨ ਇਹ ਡਰਾਫਟ ਸਕੀਮ ਫਿਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਇਸ ਸਕੀਮ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਰਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਏਕੀਕਰਨ ਅਫਸਰ ਫਿਰ ਉਹਨਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਇਕੱਤਰੀਕਰਨ) ਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਨਾਲ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 20(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਇਕੱਤਰੀਕਰਨ) ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਖੇਤਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਹਰੇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਡਰਾਫਟ ਸਕੀਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਤਰਾਜ਼ ਫਿਰ ਧਾਰਾ 20(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਅਤੇ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਇਸ ਸਕੀਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨਗੇ। ਜੇਕਰ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਜਾਂ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਇਕਸੁਰਤਾ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸੋਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨਗੇ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਗੇ। ਜੇਕਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਡਰਾਫਟ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਪੁਨਰਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਮੁੜ-ਸਪੁਰਦਗੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਇਸ ਸਕੀਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਧਾਰਾ 21 ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਇਸਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਕਸੁਰਤਾ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਉਸ ਸਕੀਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁੜ-ਵਪਾਰੀਕਰਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਅਧੀਨ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਉਸ

ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਸਲਾਹ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਰੇਗਾ। ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੀਮਾਬੱਧ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਫਿਰ ਸ਼ਜਰੇ 'ਤੇ ਦਿਖਾਈਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਪੁਨਰ-ਵੰਡ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ 15 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਕੋਲ ਲਿਖਤੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਰਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਏਕੀਕਰਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਫਿਰ ਇਤਰਾਜ਼ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੁਣੇਗਾ ਅਤੇ ਪੁਨਰ-ਵਿਭਾਜਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਜਾਂ ਸੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਕਸੁਰੀਕਰਨ ਅਫਸਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਕੋਲ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਉਪਾਅ ਹੈ ਅਤੇ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਫਿਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗਾ ਜੋ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਤਹਿਤ 60 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਾਲ 1962 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਡੈਲੀਗੇਟ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ 1962 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰ: 25 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਹਾਇਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਏਕੀਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (3) ਅਤੇ (4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਨ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਹ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਕਾਫੀ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਭੀਖਨ ਦੇ ਕੇਸ (2) ਦਾ ਫੈਸਲਾ 1962 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 25 ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਹੋਣ ਨਾਲ, ਮੁੜ ਵੰਡ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਧਾਰਾ 22 ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਨੂੰ 1962 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰ: 25 ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਆਨਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਦੇ ਚੈਪਟਰ IV ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਰਿਕਾਰਡ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗਾ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਏਕੀਕਰਨ ਅਧੀਨ ਖੇਤਰ ਲਈ, ਮੁੜ-ਵਿਭਾਜਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਜੋ ਪੁਨਰ-ਵਿਭਾਜਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਕਸੁਰਤਾ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਾਰਾ 23 ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਨਵੀਂ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਵੀ 1962 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 25 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਸਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ 1 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਯੋਜਨਾ ਜਾਂ ਪੁਨਰ-ਵੰਡ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਸਾਰੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਧੀਨ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਲਡਿੰਗ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ, ਤਾਂ ਏਕੀਕਰਨ ਅਫਸਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਜੋ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇ ਸਾਰੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ, ਤਾਂ ਉਹ ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਕੀਮ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਗਲੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸਾਲ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀਆਂ ਧਾਰਕਾਂ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ, ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 22 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਨਵੇਂ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਬਾਰੇ, ਅਤੇ ਏਕੀਕਰਨ ਅਫਸਰ ਨੂੰ, ਜੇ ਲੋੜ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੇ ਭੌਤਿਕ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਾਦ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁੜ-ਵੰਡ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਸਾਰੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਇਸ ਅਧੀਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਏਕੀਕਰਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਜੋ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਹੁਣ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀਆਂ ਧਾਰਕਾਂ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ; ਅਤੇ ਏਕੀਕਰਨ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜੇ ਲੋੜ ਹੋਵੇ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਹੋਲਡਿੰਗ ਦੇ ਭੌਤਿਕ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇਗਾ ਜਿਸਦੇ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। 1962 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 25 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੇ ਗਏ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ

ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੁਨਰ-ਵੰਡ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਰੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 21 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ(1) ਅਧੀਨ ਮੁੜ-ਵੰਡੀਕਰਨ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਗਲੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸਾਲ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਕਬਜ਼ਾ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇੱਕ ਧਿਰ ਸੀ, ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ, ਸੋਨਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਅਜਿਹੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇ, ਜੇ ਲੋੜ ਹੋਵੇ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੇ ਭੌਤਿਕ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇਗਾ ਜਿਸ ਦੇ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਫਿਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 24 ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਕਰਮਵਾਰ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋਲਡਿੰਗਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਕੀਮ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਈ ਸਮਝੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਸਕੀਮ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਅਲਾਟੀਆਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ, ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਥਿਤੀ ਹੋਵੇ, ਪੁਨਰ-ਵੰਡ ਦੁਆਰਾ, ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸਕੀਮ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੱਕ ਬਿਨਾਂ ਰੁਕਾਵਟ ਰਹੇਗੀ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 21 ਦੀਆਂ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (2), (3) ਅਤੇ (4) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਜਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਜਾਂ 42 ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਕਿਸੇ ਤਬਦੀਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਰਨਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 42 ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਕੀਮ ਜਾਂ ਪੁਨਰ-ਵੰਡ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਲੰਬਿਤ ਜਾਂ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਸ ਧਾਰਾ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਵੀ ਆਰਡਰ, ਸਕੀਮ ਜਾਂ ਪੁਨਰ-ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਬਦਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਅਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਬਦਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਿੱਥੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਚਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪੜਾਅ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਕੀਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 21(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਸਕੀਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁੜ ਵੰਡ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੈ। ਤੀਜਾ ਹੈ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਅਤੇ ਚੌਥਾ ਹੈ ਧਾਰਾ 21(4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁੜ ਵੰਡ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਨਵੇਂ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਤਿਆਰੀ। ਇਹ ਚਾਰੇ ਪੜਾਅ ਪੂਰੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਬੰਧਤ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਇਕਜੁੱਟਤਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 36 ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਏਕੀਕਰਨ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਕੀ ਮਹੱਤਵ ਹੈ? ਕੀ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਚਾਰ ਪੜਾਅ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ, ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸਮੁੱਚੀ ਇਕਸਾਰਤਾ ਦਾ ਕੰਮ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਜੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਪੜਾਅ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵੰਡ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਜੋ ਪੂਰੀ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਵੀ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਪਏਗਾ, ਪਰ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਮੁੜ ਵੰਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 42 ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 42 ਵਿੱਚ "ਮੁੜ ਵੰਡ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਇਸ ਸਕੀਮ ਦੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਹੋਣ ਅਤੇ ਮੁੜ-ਵੰਡ ਦੀ ਸੋਧ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰਨ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 36 ਵਿੱਚ "ਮੁੜ ਵੰਡ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪੁਨਰ-ਵੰਡ ਵੱਖਰਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅੰਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਇਦ (ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਹੀ ਬਿੰਦੂ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ) ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਾਰਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁੜ ਵੰਡ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਏਕੀਕਰਨ ਯੋਜਨਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਬਾਕੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਮਹਿਜ਼ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ

ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਸਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਮੁੜ ਵੰਡ ਦੁਆਰਾ ਲੈ ਲਈ ਗਈ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 36 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ, ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਪੁਨਰ-ਵਿਭਾਜਨ ਅੰਤਿਮ ਹੋ ਜਾਣ ਅਤੇ ਪੁਨਰ-ਵਿਭਾਜਨ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਸਕੀਮ ਅਮਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਹੱਦ ਗੁਆ ਬੈਠੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਅਲਾਟੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਸਸਪੈਂਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ, ਜਦੋਂ ਇਕਸਾਰਤਾ ਸਕੀਮ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਮੁੜ ਵੰਡ ਦਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਇਕਸਾਰਤਾ ਦਾ ਕੰਮ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਨਵਾਂ ਰਿਕਾਰਡ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਬੰਧਤ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਆਖਿਆ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਸਕੀਮ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਈ ਮੰਨੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਰਹੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ (1) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸਕੀਮ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਜਾਂ (2) ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (2), (3) ਅਤੇ (4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਤਬਦੀਲੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਜਾਂ (3) ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ (4) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 21(4) ਦਾ ਪੜਾਅ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਅਲਾਟੀਆਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਧਾਰਾ 36 ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਪੜਾਅ ਧਾਰਾ 21(4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੁਨਰ-ਵੰਡ ਬਾਰੇ ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਅੱਗੇ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 22(1) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ 1962 ਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ, ਕਿ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁੜ ਵੰਡ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਵਾਂ ਰਿਕਾਰਡ-ਆਫ-ਅਧਿਕਾਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸੀ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 21(4) ਦਾ ਪੜਾਅ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਲਾਟੀਆਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਨਵਾਂ ਰਿਕਾਰਡ ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸ (1) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸਲਈ, ਧਾਰਾ 24 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਨੇ ਧਾਰਾ 36 ਅਧੀਨ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਬਦਲਣ/ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਮੁੜ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਧਾਰਾ 24 ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 21(4) ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਧਾਰਾ 36 ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 21(4) ਮੁੜ ਵੰਡ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਪੜਾਅ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 36 ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਸਕੀਮ ਦੀ ਪਰਿਵਰਤਨ/ਰੱਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 21 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ਾ ਉਦੋਂ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 21(4) ਅਧੀਨ ਮੁੜ ਵੰਡ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਨਵਾਂ ਰਿਕਾਰਡ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਮੁੜ-ਵੰਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਗਲੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸਾਲ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਕਬਜ਼ਾ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ 1962 ਦੀ ਸੋਧ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 23(1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਕਬਜ਼ਾ ਮੁੜ ਵੰਡ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇਸਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 36 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਧਾਰਾ 24 ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 36 ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਥੇ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਵੀ ਉਜਾਗਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ

1962 ਦੀ ਸੋਧ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 22 ਅਤੇ 23 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿਚ ਕਬਜ਼ਾ ਪੁਨਰ-ਵੰਡ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਦਲੀਲ ਦੀ ਖਾਤਰ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਧਾਰਾ 24 ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੈਂ ਭੀਖਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ. ਦੇ ਤਰਕ ਨੂੰ ਬੜੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਅਪਣਾਵਾਂਗਾ। ਜਿੱਥੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ:-

“ਬਹੁਤ ਨਾਖੁਸ਼ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜੋ ਕਿ ਮੇਲ-ਮਿਲਾਪ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਧਾਰਾ 36 ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਜਾਂ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਬਚੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਰਥਕ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਸਥਿਰਤਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਛੱਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਤੀਜਾ ਇਕਸੁਰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਇਰਾਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਨਿਯਮਿਤਤਾ ਅਤੇ ਉਤਰਾਅ-ਚੜ੍ਹਾਅ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਐਲਾਨੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਉਪਬੰਧ ਦਾ ਅਰਥ ਇਸ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਅੜਿੱਕਾ ਪਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਸਖ਼ਤ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਤੰਗ ਅਤੇ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।”

ਹੁਣ ਲਕਸ਼ਮਣ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਪਿਮਪੁਟਕਰ ਦੇ ਕੇਸ (3) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵੱਲ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹਵਾਲਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਈ ਸਮਾਨ ਵਿਵਸਥਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਧਾਰਾ 36 ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਉੱਥੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ, ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰੀਵਿਜ਼ਨ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਕੋਈ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਵਿਚਾਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ" ਸਮੀਕਰਨ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਬਹਿਸਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਫਾਲਸ਼ੋ, ਸੀ ਜੇ ਅਤੇ ਗਰੇਵਰ, ਜੇ ਦੁਆਰਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਮੱਖਣ ਲਾਈ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (4), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਭੀਖਨ ਦੇ ਕੇਸ (2) ਵਿੱਚ ਖੰਨਾ, ਜੇ. ਦੇ ਅਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 36 ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਮਹਿਜ਼ ਕੋਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਖੁਦ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਟੇਕ ਚੰਦ ਜੇ, ਭੀਖਨ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਧਾਰਾ 36 'ਤੇ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 42, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 36 ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਵਿਆਪਕ ਅਧਾਰਤ ਧਾਰਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਵਿੱਚ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਹੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ" ਸਮੀਕਰਨ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਪਿੰਡ ਗੁਲਾਲਤਾ, ਤਹਿਸੀਲ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਇਰਕਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਗੁੜਗਾਓਂ ਵਿੱਚ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਨੂੰ ਇਕਸੁਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 1956 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

4 ਮਈ, 1957 ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਸਲਾਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਇਕਸੁਰਤਾ ਅਫਸਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਕੀਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਮੰਗੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਸੋਧੀ ਗਈ ਸਕੀਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁੜ-ਵੰਡ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ 1957 ਦੇ ਅੰਤ ਅਤੇ 1958 ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਅਲਾਟਮੈਂਟਾਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ। ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਸਾਲ 1957-58 ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁੜ ਵੰਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 16 ਫਰਵਰੀ, 1959 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਲਗਭਗ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 4 ਤੋਂ 6 ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਏਕੀਕਰਨ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੱਤੀ। ਕੁਝ ਪੱਤਰ-ਵਿਹਾਰ ਲੰਘਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ, ਮਿਤੀ 28 ਮਾਰਚ, 1961 ਦੇ ਆਪਣੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਨੰਬਰ 12377-ਡੀ-III-60./1510 ਰਾਹੀਂ, ਮਿਤੀ 30 ਜੁਲਾਈ, 1960 ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਆਫ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਗੁਲਾਲਟਾ ਦੀ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੀਵੈਨਸ਼ਨ ਆਫ ਫਰੈਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1948 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਅਧੀਨ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਤਾਂ ਜੋ ਚਾਹੀ ਖੇਤਰ ਲਈ ਵੱਖਰਾ ਤਲੱਕ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਦੇ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਕੁਝ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸਕੀਮ ਦੀ ਸੋਧ ਬਾਰੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਆਫ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼, ਅਤੇ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ, ਗੁੜਗਾਉ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ 1 ਤੋਂ 3 ਤੱਕ ਉਲਝਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਜਵਾਬ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿੰਡ ਗੁਲਾਲਟਾ ਦੇ ਕੁਝ ਹੱਕਦਾਰਾਂ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕਸੁਰਤਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀ ਚਾਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਬਦਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਾਹੀ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਲੋੜੀਂਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਦਰਖਾਸਤ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਨੇ ਹੱਕਦਾਰਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕਸਾਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਬਦਲੇ ਚਾਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਹੱਕ-ਧਾਰਕਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 70 ਸੀ। ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਨੇ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਆਫ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਨੋਟ ਭੇਜਿਆ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਫਿਰ ਸਹਾਇਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਆਫ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੀ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਲਈ ਕੇਸ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ, ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਅਤੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਆਫ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੇ ਸੁਝਾਅ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਕੀਮ ਨੂੰ, ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਤਸਦੀਕ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ 4, 6, 11, 13, 16, 19 ਅਤੇ 23 ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਸਕੀਮ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਚ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ ਕਿ ਕੁਝ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਕੀਮ 'ਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਵਿਵਾਦਤ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦੁਰ ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਭੀਖਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (2) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਟੇਕ ਚੰਦ ਅਤੇ ਦੁਆ, ਜੇ.ਜੇ (ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਅਸਹਿਮਤ) ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸਕੀਮ ਨੂੰ “ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ” ਬਦਲਣ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਨੂੰ ਇਕਸੁਰ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਜਾਂ ਬਦਲ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸੂਰੀ ਕੌਸ਼ਲ ਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਲਕਸ਼ਮਣ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਪਿਮਪੁਟਕਰ ਬਨਾਮ ਬੰਬੇ ਸਟੇਟ ਅਤੇ ਹੋਰ (3) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਈ ਹੈ।). ਇਸ ਤੋਂ

ਬਾਅਦ ਸਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ., ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੀ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, "ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਇਕਸਾਰਤਾ ਲਈ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵੰਡ ਜਾਂ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਲਈ" ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੇ ਏਕੀਕਰਨ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 2 ਦੇ ਕਲਾਜ਼ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ "ਕਿਸੇ ਸੰਪੱਤੀ ਜਾਂ ਉਪ-ਵਿਭਾਜਨ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਰਲੇਵਾਂ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵੰਡ ਤਾਂ ਜੋ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਵਿੱਚ ਪਲਾਟਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਘਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।" ਐਕਟ ਦਾ ਅਧਿਆਇ III, ਜਿਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ "ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦਾ ਏਕੀਕਰਨ" ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਤੋਂ 36 ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਦਮਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਨੂੰ ਇਕਸਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁੱਕੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਰਕਾਰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਮੂਹ ਜਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਬਿਹਤਰ ਕਾਸ਼ਤ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਨੂੰ ਇਕਜੁੱਟ ਕਰਨ ਲਈ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜਨਤਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇੱਕ ਏਕੀਕਰਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ-ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਮਾਲਕੀਅਤਾਂ ਅਤੇ ਗੁਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਦੀ ਸਲਾਹ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਕਸੁਰਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰ ਕਰੇਗਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 15 ਤੋਂ 18 ਮੁਆਵਜ਼ੇ, ਕਬਜ਼ੇਦਾਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ, ਸਾਂਝੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ, ਜਨਤਕ ਸੜਕਾਂ ਦੇ ਰਲੇਵੇਂ ਅਤੇ ਸਾਂਝੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਰਾਖਵੀਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਡਰਾਫਟ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਕਸੁਰਤਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸ ਸਕੀਮ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਕਸੁਰਤਾ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਫਿਰ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਟਿੱਪਣੀ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਸਕੀਮ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਸਕੀਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸੋਧ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਸਕੀਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਡਰਾਫਟ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁੜ-ਸਪੁਰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਏਕੀਕਰਨ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਕੀਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਵਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਏਕੀਕਰਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਭੂਮੀ-ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਸਲਾਹ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁੜ ਵੰਡ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗਾ। ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਫਿਰ ਇੱਕ ਸ਼ਜਰੇ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਪੁਨਰ-ਵੰਡ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਏਕੀਕਰਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਰਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਫਿਰ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਪੁਨਰ-ਵੰਡ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਜਾਂ ਸੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਹੈ। ਇੱਕ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਧਾਰਾ 21 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 22 ਪੁਨਰ-ਵਿਭਾਜਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਮੁੜ-ਵੰਡ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਵੀਂ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 23-ਏ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਾਂਝੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਪੰਚਾਇਤ ਕੋਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਧਾਰਾ 24, ਜਿਸਦਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

[ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੇ ਭਾਗ 24(1) ਅਤੇ (2) ਪੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ:]

ਸੈਕਸ਼ਨ 25 ਤੋਂ 35 ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਾਰਾ 36, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਦੁਬਾਰਾ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ: -

[ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੇ ਭਾਗ 36 ਪੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ:]

ਅਧਿਆਇ IV, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 37 ਤੋਂ 40 ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮ ਜਾਂ ਅਹੁਦਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸੌਂਪ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਜਾਂ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਵਫ਼ਦ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 42 ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਮੰਗਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ: -

[ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੇ ਭਾਗ 42 ਪੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ:]

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਦ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ, ਸੁਨਾਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਅੰਤਮ ਪੁਰਵਾਨਿਤ ਸਕੀਮ ਦੇ ਅਨੁਸਰਨ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਨਵੇਂ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਦੇ ਬਾਅਦ ਹੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ਾ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਐਕਟ 25 ਦੇ 1962 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਕੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ 1962 ਦੇ ਐਕਟ 25 ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੇ 1 ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ 1962 ਦੇ ਐਕਟ 25 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਹਨ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 36 ਨੂੰ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨੁਕਸ ਸਕੀਮ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਦੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਗੁੰਝਲਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਿਆਂ ਦੀ ਗੰਭੀਰ ਦੁਰਘਟਨਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਧਾਰਾ 36 ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਇੱਕ ਰਾਈਡਰ ਵੀ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਆਰਡਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਭਾਗ ਵਿੱਚ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਇੱਕ ਸਹੀ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਵਿਆਪਕ ਪੱਧਰ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਅਤੇ ਸੰਖੇਪ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਗਈ ਸ਼ਾਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਪੁਰਸਤਾਵ ਦੀ ਗਾਹਕੀ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਵੱਖ-ਵੱਖਰਾ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਪਰਿਵਰਤਨ ਜਾਂ ਰੱਦੀਕਰਨ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ। ਨਿਰਮਾਣ ਦਾ ਇਹ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਬਦ ਪਿਆਰੇ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੁਰਭਾਵਤ ਕਰਨਾ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਢੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋੜ ਜਾਂ ਘਟਾਓ ਨਹੀਂ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾ ਕੇ ਕਿਸੇ ਗੁਪਤ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ, ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਰਾਮ ਨਰਾਇਣ ਮੇਧੀ ਬਨਾਮ ਬੰਬਈ ਸਟੇਟ (11) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ

ਸਕਦਾ ਹਾਂ "ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੇ ਦੇਖਿਆ:-

“ਜੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਜੋੜਨਾ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੇ ਮੰਨੇ ਹੋਏ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਧਾਨਪਾਲਿਕਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੇਵਲ ਇਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੇ ਮੰਨੇ ਹੋਏ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਹੀਂ ਲਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ”

ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ (12) ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ-

"ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸਟੀਕ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਆਮ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ' ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਐਲਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ।"

ਇਹ ਵੀ ਵੇਖੋ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਅਫ਼ਸਰ, ਬਨਾਰਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕਨ੍ਹਈਆ ਲਾਲ-ਮਕੰਦ ਲਾਈ ਸਰਲ (13) ਅਤੇ ਸੇਹਤ ਅਲੀ ਖਾਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਅਬਦੁਲ ਕਵੀ ਖਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (14)। ਐਮ.ਐਸ.ਐਮ ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਸਿਨਹਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (15) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 208 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 215 ਵਿੱਚ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ" ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਬਿਹਾਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਕਮੇਟੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਬਣ ਗਈ ਸੀ। ਦਾਸ, ਸੀ.ਜੇ., ਜਿਸ ਨੇ ਬਹੁਮਤ ਲਈ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਨੇ ਨਿਯਮ 215 ਦੀ ਧਾਰਾ (i) ਦੀ ਦੂਜੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਦਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਮਤੇ 'ਤੇ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਗ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਵਧਾ ਕੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

"ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਵਾਚਨ ਵਿੱਚ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ' ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਮੇਂ ਦਾ ਇਹ ਵਿਸਤਾਰ ਸਦਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ, ਪਹਿਲੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਰਿਪੋਰਟ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਦਨ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ (ਸੀ.ਐਫ. ਹਰ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਚੌਧਰੀ-ਭਗਵੰਤ ਕੌਰ (16)। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਸਦਨ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਸਦਨ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਦਨ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਕਮੇਟੀ ਵਿਚਕਾਰ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਜਿਸਦਾ ਆਚਰਣ ਜਾਂਚ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਦਨ ਕੋਲ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ' ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।"

ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ" ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਉਸਾਰੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸੀਮਾ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਗੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ. ਕਿ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮੇਂ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਮੇਂ ਦੀ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਧਾਰਾ 36 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਵਾਜਬ ਸਮਾਂ ਕੀ ਹੈ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਲਕਸ਼ਮਣ

ਪ੍ਰਸ਼ੋਤਮ ਪਿਮਪੁਟਕਰ ਬਨਾਮ ਬੰਬੇ ਸਟੇਟ ਅਤੇ ਹੋਰ (3) ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਬੰਬੇ ਹੋਰਡੀਟਰੀ ਆਫਿਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 79 ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਲਈ ਉਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾ ਦੀ ਕੋਈ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 79 ਤਹਿਤ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਵੀਹ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੁਰਾਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਹੇਠਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ: -

“ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਲਈ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾ ਦੀ ਕੋਈ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ। ਪਰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਵਿਚਾਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਉਸ ਕੋਲ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੇ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੇ ਦਖਲ ਦਿੱਤਾ।”

ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਧਾਰਾ 36 ਅਧੀਨ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਮੁੜ ਵੰਡ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਦੇ ਪੜਾਅ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਸਾਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਵੀ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ, ਸੁਨਾਰਨ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ (1) ਸੁਪਰਾ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਧਿਰਾਂ ਸਹਿਮਤ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅੰਤਮ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਸਕੀਮ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਬਜ਼ਾ ਸਿਰਫ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਨਵਾਂ ਰਿਕਾਰਡ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2'2 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿਕਾਰਡ-ਆਫ-ਅਧਿਕਾਰ ਪੁਨਰ-ਵੰਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਿੱਥੇ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁੜ ਵੰਡ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 24 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਸਕੀਮ ਜਾਂ ਮੁੜ ਵੰਡ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਅਲਾਟੀਆਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਸਕੀਮ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2), (3), ਅਤੇ (4) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਜਾਂ 42 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਮੁੜ ਵੰਡ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਸਕੀਮ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 24 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 36 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1), ਇੱਕੋ ਐਕਟ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਇਕਸੁਰਤਾ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ ਕਿ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਜ਼ਰੀਆ ਲੈਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24(1) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 36 ਵਿਚਕਾਰ ਟਕਰਾਅ ਪੈਦਾ ਹੋਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦਾ ਮੇਲ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸਥਾਪਿਤ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਇਕਸੁਰਤਾ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਬਨਾਮ ਛੇਮਲਪਤੀ ਗਣੇਸ਼ਵਾਮ ਰਾਓ ਅਤੇ ਹੋਰ (17) ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:

“ਇਹ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇਕਸੁਰਤਾ ਨਾਲ ਬਣਾਉਣਾ।”

ਐਸ.ਸੀ. ਪਰਾਸ਼ਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਵਸੰਤਸੇਨ ਦਵਾਰਕਾਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ (18), ਐਮ.ਐਸ.ਐਮ ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ ਸੁਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਸਿਨਹਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (15), ਅਤੇ ਬਾਬੂਲਾਲ ਭੂਰਮਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਨੰਦਰਾਮ ਸ਼ਿਵਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (19) ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਿ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੁੜ-ਵੰਡ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਧਾਰਾ 24 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅੰਤਮ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਬੇਲੋੜਾ, ਖੋਖਲਾ ਅਤੇ ਅਰਥਹੀਣ ਹੋਣ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਵੇਗੀ। ਅਜਿਹੇ ਕੋਰਸ ਦੀ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦਾ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਲੋੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹਰ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੂਰਜ-ਉਲ-ਕਾਕ ਖ਼ਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਸਨਮ ਸੈਂਟਰਲ ਬੋਰਡ ਆਫ਼ ਵਕਫ਼, ਯੂ. ਪੀ. ਆਈ. ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ (20) "ਜਿਸ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।:-

“ਇਹ ਸੁਲਝਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਹੌਲੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਅਰਥਹੀਣ ਜਾਂ ਬੇਅਸਰ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਸੰਬੰਧਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਅਰਥ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਅਤੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।”

ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਜੇ.ਕੇ. ਕਾਟਨ ਸਪਿਨਿੰਗ ਐਂਡ ਵੇਵਿੰਗ ਮਿੱਲਜ਼, ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (21), ਅਤੇ ਸ. ਗੁਰਮੇਜ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸ. ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਕੈਰੋ, (22) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਫਿਰ ਦਲੀਲ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਵਿਘਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਕਿ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਏਕੀਕਰਨ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਉਸ ਪਹਿਲੂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਭੰਡਾਰਾਂ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੇ ਇਸਦੇ ਅੰਤਮ ਲਾਭ ਦੇ ਕਾਰਨ ਏਕੀਕਰਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਰਦਾਨ ਅਤੇ ਖੇਤੀ ਸੁਧਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਸਿਰਲੇਖਾਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਫਰਤ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੁਝ ਅਸੁਵਿਧਾ ਜਾਂ ਕਠਿਨਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਧਾਰਾ ਦੀ ਸਾਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਏਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੰਗਾਲ ਇਮਿਊਨਿਟੀ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ (23) ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸਮ ਦੀ ਕੋਈ ਅਸਲ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੰਸਦ ਹੈ ਜੋ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਪਾਬੰਦੀ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਮੁੱਖ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਉਂ ਕਿਹਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਲਪਨਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਸਮਰੱਥ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਮੈਸੂਰ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਬਨਾਮ ਬੰਗਲੌਰ ਵੂਲਨ ਕਾਟਨ ਐਂਡ ਸਿਲਕ ਮਿੱਲਜ਼, ਲਿਮਟਿਡ, ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (24) ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਸੁਵਿਧਾ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਕਾਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰੇਜ਼ ਐਨ ਸਟੈਚਿਊਟ ਲਾਅ, ਛੇਵੇਂ ਐਡੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੰਨਾ 89 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:-

“ਅਸੁਵਿਧਾ ਅਤੇ ਕਠਿਨਾਈ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇੱਕ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਸਾਰੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮੰਨਣਯੋਗ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਅਰਥ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਵਿਕਲਪਕ ਤਰੀਕੇ

ਹਨ। ਲਾਰਡ ਬਰਕਨਹੈਡ ਨੇ ਸੁਟਰਸ ਬਨਾਮ ਬਿਰਗਸ (25) ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ. "ਇਸ ਦਿਰਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ (ਗੇਮਿੰਗਜ ਐਕਟ, 1835 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੇ) ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਅਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਹੋਣਗੇ। ਪਰ ਇਹ ਸਦਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸ਼ੱਕੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸੰਭਾਵਿਤ, ਇਰਾਦੇ ਬਾਰੇ ਸੰਤੁਲਿਤ ਕਿਆਸਅਰਾਈਆਂ ਲਈ ਪੈਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। "

ਇਹ ਦਲੀਲ ਵੀ ਅੱਗੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 36 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕੁਝ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੰਦਭਾਵਨਾ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 36 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਪੁਰਾਣੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੁਕਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਗੇ। "ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੁਕਮ ਦੇ ਅਧੀਨ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਕੱਲੇ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੀ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ। ਧਾਰਾ 36 ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨ ਸਕਦੀ ਕਿ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਾਂ ਬੇਈਮਾਨ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ ਦੀ ਇਸਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ, ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਸਾਦੀ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਕੇਸ ਈ.ਐਚ. ਗਿਨਵਾਲਾ ਬਨਾਮ ਬੰਬੇ ਸਟੇਟ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (26) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚਾਗਲਾ, ਸੀ., ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

"ਹੁਣ, ਜਦੋਂ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮਨਮਾਨੇ ਜਾਂ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ।"

ਫਿਰ ਦਲੀਲ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸਕੀਮ ਜਾਂ ਏਕੀਕਰਨ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਕੀਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਬਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਏਕੀਕਰਨ ਅਫਸਰ ਉਸ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੇਕਰ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਸਕੀਮ ਦੀ ਪਰਿਵਰਤਨ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲਾ ਏਕੀਕਰਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਛਲੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਕੰਮ ਖਤਮ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਕਸੁਰਤਾ ਅਫਸਰ ਦੀ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਜੋ ਕਿ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਨੂੰ ਇਕਸੁਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਵੀਂ ਸਕੀਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਕਸੁਰੀਕਰਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕਸੁਰਤਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਕੀਮ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਅਚਨਚੇਤ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ, ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਰੀਵਿਜ਼ਨ ਅਰਜ਼ੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਏਕੀਕਰਨ ਸਕੀਮ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇਕਸੁਰਤਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰੀਵਿਜ਼ਨ ਅਰਜ਼ੀ ਜਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਚ ਦਰਜ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ? ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਸਾਰੀਆਂ ਅਗਲੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਉਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਉਹਨਾਂ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜੋ ਇਕਸੁਰਤਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਚੁੱਕੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਹੋ

ਸਕਦੇ ਹਨ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਿਛਲੇ ਏਕੀਕਰਨ ਅਫਸਰ ਲਈ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਏਕੀਕਰਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੇ ਵੀ ਸ਼ੰਕੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਦੂਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ: -

“2(a) “ਏਕੀਕਰਨ ਅਧਿਕਾਰੀ” ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।”

ਉਪਰੋਕਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਏਕੀਕਰਨ ਅਫਸਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਏਕੀਕਰਨ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਏਕੀਕਰਨ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀਆਂ ਐਡਹਾਕ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਗਾਹਕੀ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਕੀਮ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਚਲਾਇਆ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਕੀਮ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ) ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਹ ਖੇਤਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਹਰੇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਇਕੱਤਰੀਕਰਨ) ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਏਕੀਕਰਨ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਇਕੱਤਰੀਕਰਨ) ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹਾਂ) ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਕਿਸੇ ਐਸਟੇਟ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਇਕੱਤਰੀਕਰਨ) ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਏਕੀਕਰਨ) ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੰਡੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਉਹਨਾਂ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਏਕੀਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਚੁੱਕੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਇਕੱਤਰੀਕਰਨ) ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਕੀਮ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(h) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਇਕੱਤਰੀਕਰਨ) ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ: -

“2 (h) 'ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਇਕਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ)' ਦਾ ਮਤਲਬ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਇਕਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ) ਦੇ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ;”

ਉਪਰੋਕਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰਾਂ (ਇਕੱਤਰੀਕਰਨ) ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਜੇ ਲੋੜ ਹੋਵੇ, ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਐਡਹਾਕ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 24(1) ਇਹ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਸਕੀਮ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਅਲਾਟੀ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੱਕ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹੇਗਾ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਸੰਭਵ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਇਕੱਤਰੀਕਰਨ) ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇਗਾ।

ਕਿਉਂਕਿ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਆਧਾਰ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਕੀਮ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਪਾਈ ਗਈ, ਮੈਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਕੇ।

ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼

ਬਹੁਮਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ 25 ਮਈ, 1961 ਦੇ ਆਦੇਸ਼, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਸੀ' ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

- (1) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. (1962) 2 ਪੰਜ. 726=1962 ਪੀ.ਐਲ.ਆਰ. 668
- (2) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. (1963)1 ਪੰਜਾਬ 660=1963 ਪੀ.ਐਲ.ਆਰ. 368
- (3) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1964 ਐੱਸ.ਸੀ. 436.
- (4) 1964 ਮੌਜੂਦਾ ਲਾਅ ਜਰਨਲ (ਪੀ.ਬੀ.) 447.
- (5) (1864) ਕਾਮਨ ਪਲੀਜ਼ 33; ਲਾਅ ਜਰਨਲ ਰਿਪ. 338.
- (6) (1886) 17 ਕਿਊ.ਬੀ.ਡੀ. 728
- (7) (1896) 2 ਓ.ਬੀ. 403.
- (8) (1913) 21 ਆਈ.ਸੀ. 146 (ਐਫ.ਬੀ.)
- (9) A I R, 1957 ਐੱਸ.ਸੀ. 23.
- (10) 1964 15 ਐੱਸ.ਟੀ. ਸੀਆਰ 153
- (11) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1959 ਐੱਸ.ਸੀ. 459.
- (12) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1961 ਐੱਸ.ਸੀ. 674
- (13) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1959 ਐੱਸ.ਸੀ. 135.
- (14) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1956 ਸਾਰੇ. 273 (ਐਫ. ਬੀ.)
- (15) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1959 ਐੱਸ.ਸੀ. 395.
- (16) 18 ਇੰਡ. ਐਪ. 55 ਤੇ ਪੀ. 58.
- (17) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1963 ਐੱਸ.ਸੀ. 1850
- (18) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1963 ਐੱਸ.ਸੀ. 1356
- (19) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1958 ਐੱਸ.ਸੀ. 677.
- (20) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1959 ਐੱਸ.ਸੀ. 198.
- (21) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1961 ਈ.ਸੀ. 1170
- (22) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1960 ਐੱਸ.ਸੀ. 122.
- (23) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1955 ਐੱਸ.ਸੀ. 661.
- (24) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1963 ਐੱਸ.ਸੀ. 1128
- (25) | (1922) ਆਈ.ਏ.ਸੀ. 18.
- (26) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1954 ਬੰਬ 151.

ਪਰਮਿੰਦਰ ਕੌਰ, (ਅਨੁਵਾਦਕ)

ਡਿਸਕਲੇਮਰ : ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜਿਹ ਦਿਤੀ ਜਾਏਗੀ।

